

在美国佛罗里达法会上的讲话

大家好。

好长时间没见面了。因为这个法会上大家在谈心得体会，现在整个大法的进程比较好，而且是在稳步地在正法中做着一切，所以，没有想给大家特殊地再讲什么，更不想讲与我们当前做的这些事情差得太远的法。因为我要有必须讲的事情跟大家去讲的时候，就是告诉大家应该怎么样去做了。这一次，因为长时间没和大家见面了，一个是来看一看大家，再一个就是顺便跟大家强调一下当前我们所做的这些事情和整个情况，其他方面不想多讲，容易干扰我们现在整个正法进程。

从当前的情况来看，由于学员都能够在法上认识法，而且通过这两年多，大家锻炼得越来越理智，越来越清醒，越来越能认识到法。那么作为大法弟子，每个人对自己对大法对众生负责的意识越来越清楚。这样一来就使整个大法弟子把讲清真相的工作做得更好。实践中我们大家也看到了，从1999年的7.20以后啊，那个时候可能每个学员都感受到了，这个邪恶好象是无孔不入，无所不在。一切好象真的象那些预言家所讲的，铺天盖地的邪恶来了，真象天塌了一样，到处都是邪恶。再好的人或者其他的生命，可能都受到了那个邪恶的影响。那时就连大法学员的每个人都切身地想过自己：我该不该修这个大法？大法到底对不对？李洪志到底怎么样？有很多学员都是经过了思考之后，坚定地走了过来，非常地了不起。由于你们在那样艰苦的环境下，在那么大的压力面前能够走出来，向世人讲清我们是怎么回事，告诉人们我们是被迫害的，一切的打压手段都是造谣、中伤，全部都是迫害性的，而且是最邪恶的迫害，当世人知道迫害的真相后，他们都感到很震惊。

由于当初邪恶是铺天盖地而来，就使我们讲清真相的工作难度很大，好象人都听不进去，实际是那场邪恶抑制了人。人们偏听偏信了那些邪恶的一言堂的谎言之后，带着那种听信了谎言的思想、疑问，加上邪恶利用人这种不正确的思想，使人更不能正确地认识我们，也看不到这场迫害的真相。但是呢，随着整个正法进程速度的加快，不断地向更广空间地冲击，也就是在向更微观上冲击，在宇宙中存在的更微观的庞大生命，他们的变异是宇宙正法的最根本原因。当然，他们很多不一定是有意地阻挡，他们的存在就是必须解决的一层问题，他们的存在就是旧的因素，就是要归正的庞大天体，就是要救度的庞大生命。通过正法解决他们，或者是在正法中清除掉，或者是重新摆放位置，或者是原地同化，那么这些都需要一个过程，这个过程就是

时间。谈到时间，大家知道，从7.20开始，已经两年时间了。当初大家都觉得度日如年，甚至于每一时都象过一年一样长，压力很大。可是，你们都顶着这么大的压力，坚定不断地在各方面做工作，揭露邪恶的迫害。同时由于在正法中邪恶被清除的越来越多，也使世人的思想被抑制得没有那么严重了。那么在这种情况下，大家都发现现在跟世人再讲迫害真相的时候，世人就不那么麻木了，也喜欢接受了，好象是他从来没听说过大法弟子被迫害一事，世人越来越想知道真相了。由于正法也在不断地向前推进，再加上弟子们不断地发正念，就使这个邪恶越来越少。其实邪恶就是在正法还没到来之前，新的一切还没有产生之时，在这个中间过程当中干坏事，一切的邪恶都在这里发生着、表演着，就在这段时间当中，邪恶在里面乱。它乱法是乱不了的，乱新的宇宙是不可能的，它就是在正法之前这段时间中，在这里表现着旧的生命败坏后的一切，看上去很邪恶。世间的大法弟子在这个环境当中会感到压力很大的，真的感觉压力很大。可是呢，大家知道，不同空间的时间是不同的，那么站在很大的一个时间场上看，发现这两年也不过就是一瞬间，非常短。我们在身临其境感受着迫害，都觉得度日如年，可是现在，大家都走过来了，回过头来看一看，这两年在宇宙中也不过就是一瞬间。可是呢，这两年时间却造就了多少真正伟大的觉者；通过这两年我们有多少学员锻炼成熟了；通过这两年哪，有多少放不下的常人之心中，认识不到的执著呀，你们都能够清醒地看到了、放下了，在正常的环境下这还真是很难做得到的。当然了它们所有安排的一切我是否定的，是不承认的。但是也确实实实在在这场邪恶当中使大法弟子锻炼得越来越了不起。我们自己回过头来看看这两年还不就是一瞬间吗？两年多过去了，可是那一段时间却给我们大法和大法弟子建立了不可磨灭的最伟大的一切、最伟大的威德。

当然了，能够做好这一切，和我们每个人、与每个大法弟子的自身的修炼、自身的提高那是分不开的，所以无论怎么遭受迫害，在困难的情况下，大家都能够坚持修炼、坚持学法，能够清醒自己。修炼人的思想如果离开法，邪恶就会钻进来。用人眼睛看，人与人世的一切是立体的，其实呢，整个人类空间的一切物质、花草树木，包括人、空气，一切都是那么大的粒子（分子）构成的。而在这一层粒子当中，一切是贯通的，包括人的身体。人自己没有正念，那么宇宙中，在三界中，一切不好的东西在人的身体里川流不息，甚至于在这里停留人都意识不到。人就是被这样操纵，就是在这些粒子能够沟通的情况下操纵人。那么大家经过这两年的被迫害当中都能够坚持修炼，使自己越来越清醒，越来越看清了这场迫害的邪恶，那么也就是说学

法对大法弟子来讲、对修炼的人来讲，确确实实是非常重要的。再艰苦的环境、再忙的情况下，都不能忘了学法，一定要学法，因为那是你们提高最根本最根本的保证。我不能和每个学员见面，特别是在中国大陆这种情况下，在学员见不到我的情况下，不能够说有事情都要来找师父，所以就只能是以法为师。而为了使大家能够修炼、能够提高上来，那么在这部法里，我已经把使人能够修炼提高上来的一切因素都贯穿在里面了。只要你去学，什么问题都可以解决，只要你去修，只要你能够在法上去认识法，那就无所不能。

当然，谈到学法，我们大家实际上也都在坚持着。可是呢，由于大家现在讲清真相的工作很忙，有写文章的，有做媒体这种形式的，也有在街上发传单的，还有做其他方方面面的与讲清真相有关的工作的，救度着被谎言毒害的世人，那么有时使大家学法的时候思想不能静下来，这是非常非常严重的问题。

大家知道，抱着一颗什么心态看法的时候才能看到法理呢？这个不用我多说大家都知道。你眼睛在看法的时候思想没在法上，大家想想，那你不等于白看吗？那给谁看呢？自己并没有学呀。我不是告诉大家一定要真正地叫你自己得功吗？那么如果在学法时思想不在法上，你给谁学法啊？不是批评啊，是在告诉大家，这个情况非常重要。所以不管怎么忙，你们学法的时候，什么思想都要放下，根本就不去考虑其它的，就是学法。也许你在学法当中，你所思考的问题都能给你解决了，因为每个字的背后都是佛道神，你要想解决什么、你眼前正在着急要做的是做什么，他们能不清楚吗？那么能不告诉你吗？但是有一点，你必须做到不抱着所求之心学法，大家早已经明白这个问题了，不能抱着执著解决问题的心去看，你就静静地去看，收到的效果就一定是非常好的。所以学法的时候，大家不要拘于形式，但是一定要放下心去看，真正地去学，不要思想溜号，一走神儿啊，那就等于白学。从另外一方面讲，如果学法时思想不在法上，不只是个形式问题，实际上是等于学法者对法也不太尊敬，那么法能显露出来吗？从这一点上讲，我想，大家一定要放下心去学法，注意在忙的情况下学法要稳住思想。

再谈一个问题，就是，大家知道我们都在定点清除邪恶，也就是说发正念。发正念这个词儿在过去是不这样叫的，过去就是神通，使用神通，佛法神通，常人叫功能。那么，我为什么把它叫做发正念呢？因为你们是大法修炼，一切都应该是最伟大的、最纯净的，我们所做的一切事不只是你个人修炼，还要考虑到法，还要考虑到将来新的生命，同时呢，还要考虑到未来的生命形式。因为你们在给他们奠定

基础，所以我们的路一定要走正。今天你们做了什么，将来人会去说，大法弟子当年就这么干的，那么很多事情看来就是很主要的。所以我们发正念一定是纯净的。当前哪，人类社会微观也好，各层空间也好，正法是在整个宇宙什么都不落地在做，在人类社会表面以下也在做。

目前人类社会有很多不好的现象，不好的人，不好的行为，完全背离了人，甚至于有的人不只是变态心理，魔性都很大。那么针对这种情况下，怎么办呢？我告诉大家，不管。为什么不管呢？大法弟子的伟大是和宇宙正法联系起来的，你们最大的使命就是维护法。不破坏大法的你就不要去管，破坏大法的你就要跟他去讲清真相、抑制邪恶、清除邪恶、救度世人。那么也就是说呢，当前人类社会存在的许多不好的现象，我们现在都不去管，因为那是法正人间的时候要做的事情。但是法正人间的时候要做的事情与大法弟子也没有关系，因为你们要圆满的。大法弟子的伟大是和正法联系在一起的，与人类过去那种个人修炼形式不是一回事，跟他们决不是一回事。那么也就是说，我们发正念是清除那些针对大法进行迫害与干扰的、迫害大法弟子的邪恶，清除一切对法迫害的因素。那么经过我们大法弟子不断发正念，确实起到了巨大的作用，在法正人间这个洪大的、铺天盖地的正法洪流没有到人间之前这段过程当中，也就是法没正到这儿之前，那么大法弟子在发正念的时候确实清除了许许多多坏东西，而这些坏东西都是破坏法的、迫害大法弟子的，清除的这个数量是非常大的。你们记得过去刚开始的时候学员发正念和现在是不一样的，那时你们只要一立掌，邪恶就排着队象打仗一样拉着阵势就过来了，铺天盖地的。后来经过我们学员不断地发正念，清除这些破坏大法的邪恶生命，清除操纵人的这些邪恶生命，结果清除的比例非常大，所剩非常少了，这不是不慈悲，宇宙的法与大法弟子怎么能被这些邪恶迫害呢？这就是我为什么要讲“忍无可忍”的法。现在你们发正念时，一立掌，邪恶的生命马上就逃走了，发出的功都得到处去找那些邪恶，天上地下到处去找它，哪儿有，就清除它，邪恶已经不敢轻易露面、已经没有能力再组织大面积邪恶生命向大法弟子进攻了，是大法弟子已经占据主动了，发正念时在到处清除它们，直至全部除尽。

我告诉大家，现在所有剩下的能够迫害大法和大法弟子的，就是我们学员自己的原因。没有重视发正念的这些学员，你们自己所应该承担的、负责的空间里面的邪恶还没有清除，就是这么个原因。所以发正念这事大家一定要重视起来，不管你自己觉得有能力和没能力，你都应该去做。你清除你自己思想中的，那是在你自己身体范围之内

起作用的，同时你要清除外在的，那与你所在的空间是有直接关系的，你不去清除它们，那么它可不只是迫害你、抑制你，它还要迫害其他的学员、其他大法弟子。大家知道，中国大陆大法弟子遭受的迫害够严重的，所以每个学员都必须真正地清醒地认识自己的责任，真正地能够在发正念的时候，静下心来，真正地起到正念的作用，所以这是极其关键的事情，极其重要的事情。那么如果每个学员都能做到这一点的时候，我告诉大家，同时发正念那5分钟，邪恶就在三界之内永远不再存在了。就这么重要。可是你们从打发正念到现在已经很长时间了，清除的邪恶确实相当多了，从另外一方面讲，因为每个人在修炼中、在提高中、在认识中，对正法中的事情做得好与坏与自己的修炼有着直接关系，与自己提高的层次也有着直接关系，所以师父也不能够过多地要求大家，我只是告诉大家它的重要性。人想修到什么程度，人想达到什么境界，那是个人的事，师父只能告诉你们发正念的重要性。

再有一个问题，我们从99年7.20遭受迫害一直到今天为止，已经能够使全世界的人们都认清了法轮功是什么，都知道我们好，无论是各国政府啊，人民啊，包括跟中国政府关系非常好的那些个国家，它们都清清楚楚知道了我们是怎么回事、迫害大法的邪恶是怎么回事了。那么也就是说，能够做到这一点，那是与你们每个弟子大家共同的努力分不开的。也就是说，在讲清真相中，大家都能够切实地对大法负责，能够在压力面前坚定正念。每个大法弟子都有工作与家庭，所以在方方面面时间都很紧的情况下，一直把大法摆在很重要的地位去做，这是了不起的。由于大法弟子共同的努力，现在的情况不一样了，邪恶是孤立的，就是在中国国内现在也逐渐地在形成了这样一个趋势，人们开始清醒。大家知道，99年7.20中国国内当初的迫害那是很严重的，没有人敢说一句公正的话，可是现在法轮功学员敢找到迫害的直接责任人，敢直接找各级人物，你迫害我，我找到你告诉你真相，甚至大法弟子在很大的地区，在很多的地区，把这个法正得确实是很可观。就是说整个的形式都在变化，人们都在知道这场邪恶迫害的真相。那么也就是说啊，讲清真相这件事情是非常重要的，每个学员都要重视这个问题。我告诉大家，除了你个人的修炼之外，当前最大的事情就是讲清真相，因为它在直接地普度着众生，它直接地在挽救着未来的人，同时它体现出大法和大法弟子的伟大——在这样艰苦的环境下，你们还在救度着众生。

现在的人也很难度，我有的时候在跟你们开玩笑也在讲，你跟他讲了大法好，讲了半天，他说，“是，大法好，我知道，但是共产党

给我钱，我也不反对。”他言外之意呢，你好，我也不反对共产党。这是邪恶迫害大法时的宣传造成的，是惯用的欺骗世人的手段。我们也没说反对共产党，是邪恶在人间的总败类造谣说的“共产党要战胜法轮功”，他在迷惑人，我们根本就不参与政治。那么也就是说，我们在讲清真相中还得去符合现代人的口味去度他，因为今天的人哪，他信神那个底线很低，他的道德水准的底线也很低，他明知道是坏的他都去干。当然啦，不管怎么样，能度多少度多少，我们尽量地去讲清真相。因为未来在人类这一层中还得有法，还得有这一层的生命，不能够到这儿就完事了，而且大法在世间洪传过，对未来人类来讲应该是有福份的。中国受毒害的人对大法的罪是这场邪恶势力的迫害造成的，把人，特别是中国人，把他们变得罪很大，直接反对的宇宙造就生命的法，所以这样的人他们面临的就将是淘汰，是最危险的，所以现在只要清除他头脑中对大法不好的思想，就行。你不反对共产党也好，你不反对谁也好，但是我告诉你，你别反对大法，为什么？我告诉你真相。所以说呢，有些人，他不反对大法，他也不是个好人，他很可能在这场对大法迫害的最后清除中最起码不被马上淘汰，那么不淘汰他可能就会有希望，将来怎样就看他自己了，在法正人间的时候就看他如何了。那么通过在大法弟子的全力讲清真相中，有很多人真的认识到这一切，正念很足，那么我想这些人就不只是一个一般的认识大法的问题了，反过来他还可能去为大法去说公道话，那么他实际上已经为自己奠定了很好的未来生命的基础。

过去讲普度众生，大家知道释迦牟尼佛时代也好啊，耶稣时代也好啊，甚至于是老子或者是其他一些来度人的神，他们讲的普度众生与你们所做的差异很大，那时世上最高的生命就是人，是一个普普通通的世人。真正的人就是在三界内的产物，用三界内的物质造成的。这样的生命与神差别很大，不容易理解更高层生命，所以他们甚至对神是害怕的，度他那确实很难。所以为什么释迦牟尼讲罗汉法，只能度人到罗汉果位？人他确实修不高。而今天，大法弟子面对的众生是什么？我为什么说大法弟子伟大，你们摊上这伟大的时代，赋予你们的也是伟大的，因为人类90%的生命已经是从高层次上来的了，也就是说，人的这张皮里面已经不是过去的那个人了，人的这张皮已经被很高层次上来的生命得了、占据了。何止是人哪，正法这件事情，在上一个地球就已经安排好了，都已经试验过一次了。那么也就是说，这件事情经过这么久远的年代，都在系统地安排。那么大家想一想，人类的社会，我们所能看到的这一切能是偶然存在的吗？甚至于每个大法弟子的一举一动、一言一行，你甚至于思考的一个问题都不是简单的。将来你们看，都是安排得相当细密，不是我安排的，是这些旧

的势力安排的。其实他们也不敢、也不想毁了这一切，因为他们毁了这一切，他们也就完了，正法这件事情真的被毁了，一切也就通通完。他们只不过是想要按照他们所要的去做，那是不行的，达不到要求。淘汰的生命怎么能左右未来呢？还能想要叫未来怎么样？他们只不过在正法还没到之前这段时间里乱，仅此而已。他们觉得他们是神，他们不直接迫害人，是操纵着那些低灵迫害人，就是这么个关系。

我刚才说的大法弟子伟大是说，那么如果人是很高层次上来的，大家想一想，你是在做一个普通的度人的事吗？不是啊。有许多宇宙的王啊、主啊，甚至于相当庞大的，更高级的生命都来了，转生成人了。可是转生到了人这儿，那就啥也不知道了，跟人一样。当然，现在的生命最大的特点就是比过去的人硬实，过去的人一伤到就死，今天的人很硬实，就是他的生命不一样了。尽管这样，可是一入这个迷中，什么也不知道，在铺天盖地的这个邪恶的宣传中，也都使他们一样地受到了迫害，甚至于有的还当了骨干，迫害大法与大法弟子。但是不管他是谁，不管他是什么，那犯了什么罪就是什么罪，迫害了大法你是哪儿来的都没用了。但是反过来讲，大法弟子的慈悲，能够使这些生命尽量地得救，那你是在度普普通通的一个人吗？如果你度的是一个主、一个王，那是什么威德呀？如果真的救度了很多人，那是什么威德呀？如果一个普普通通的常人，不是大法弟子，告诉另外一个常人，你不要迫害法轮功，法轮功怎么好怎么好，从此以后这个人真的不迫害法轮功了，挽回了影响后就很可能进入到未来，那么在法正世间中，他还可能得法，因为他的生命来的高，他修得也会快，他的圆满是与当初告诉他真相的那个人有直接关系的。就是那个普普通通的常人，我想都得圆满，是不是这个道理？那么何况我们大法弟子在讲清真相中这样大面积地在救人呢？所以这件事情就是相当伟大，常人谁也不知道那张人皮的背后是谁。所以一定要重视起来这些事，一定要把这些事情做好。讲清真相是当前我们要做的事情。大面积地做，用你们能利用的一切智慧去做，只要能救度世人就去做。无论你是去揭露邪恶也好啊，采取各种多方面的形式啊，直接的、间接的，或者是从侧面的，只要能够让人能认识这场迫害，就是在度他，就是了不起。

我想呢，就讲这么三件事。一个是大家学法的问题，一个是发正念的事，再有呢就是讲清真相这件事情是极其重要的。实际上这伟大的一切都是你们已经走过来的，你们已经建立了这样的威德，但是，要做得更好，而且要继续下去，直到把邪恶彻底除尽。使全世界的人、全中国的人都认识这场邪恶的时候，那邪恶还能起作用吗？它就垮

了。我们没有对什么政权感兴趣，我们也没想去打倒你共产党，是邪恶在世上的总败类利用共产党在这场迫害中把共产党自己打倒了，回头看一看不是吗？不是我们在打，是它自己把自己打倒的。它利用着共产党、利用着国家、利用着政府在迫害法轮功。这一点，神是不允许的。你说共产党要战胜法轮功，那神怎么能干呢？这共产党怎么能战胜宇宙的法呢？你要跟他斗，那你就必垮，是不是这个道理？只是现在旧的邪恶势力认为大法弟子还没有完全锻炼成熟，还要继续锻炼，还得维持邪恶。当然啦，旧势力要这样做我根本就不承认这些。他这样做也恰恰在我正法还没有到之前他能够表现，不然的话，法正人间时是平静的，没有这场邪恶，人们都在学法，人类道德在回升，正法之势过来了也是平静的。

我就讲这么多。你们肯定有很多问题，我想，通过学法呀，你们也都能够解决。很多具体问题，你们只要去学法，也都能解决；同时你们要注意一个问题，你们是大法弟子，碰到事情都找自己，保证很多是你自己的问题，无论你想不想去考虑自己，无论你想到和没想到。将来你们看到真相的时候你们会发现，那一切都是原因的。大法弟子互相之间为了洪法、正法的事情经常有一些争论，我想这都是正常的，但是呢，争论不休、僵持不下，那就是有问题。为什么？保证就是你没有去想自己。争论是正常的，争论不休，僵持不下，影响了大法工作，那就不正常。你不信你们就去想一想，去看一看。我们每个负责人，特别是要注重学法。负责人无论肩负的工作有多大、多了不起，也不能忘了修自己。你做的工作再多，你应该是大法弟子在做大法的工作，而不是常人在做大法的工作，所以一定要学法。负责人实际上也是普通弟子。每个人，无论做什么，都要把自己摆在弟子当中，一定要把自己摆在弟子当中。这部大法只有我这一个师父，大法本身没有负责人。你们只是在正法中，在反迫害中，这种形式的负责人。大法没有负责人，每个人都是修炼弟子。千万注意这些事。

我就讲这么多。占用大家时间了啊。

李洪志
2001年12月29日

Tại Mỹ Quốc Phật-la-ly-đạt Pháp hội thượng đích giảng Pháp

Đại gia hào.

Hào trường thời gian một khán diện liễu. Nhân vi giá cá Pháp hội thượng đại gia tại đàm tâm đắc thể hội, hiện tại chính cá Đại Pháp đích tiến trình tỷ giáo hảo, nhi thả thị tại ôn bộ địa tại Chính Pháp trung tổ trước nhất thiết, sở dĩ, một hữu tướng cấp đại gia đặc thù địa tái giảng thập ma, cánh bất tướng giảng dữ ngã môn đương tiền tổ đắc giá ta sự tình sai đắc thái viễn đích Pháp. Nhân vi ngã yếu hữu tất tu giảng đích sự tình cân đại gia khứ giảng đích thời hậu, tựu thị cáo tổ đại gia ung cai chậm ma dạng khứ tổ liễu. Giá nhất thứ, nhân vi trường thời gian một hoà đại gia khán diện liễu, nhất cá thị lai khán nhất khán đại gia, tái nhất cá tựu thị thuận tiện cân đại gia cường điều nhất hạ đương tiền ngã môn sở tổ đích giá ta sự tình hoà chính cá tình huống, kỳ tha phương diện bất tướng đa giảng, dung dị can nhiều ngã môn hiện tại chính cá Chính Pháp tiến trình.

Tùng đương tiền đích tình huống lai khán, do vu học viên đô năng cú tại Pháp thượng nhận thức Pháp, nhi thả thông qua giá lưỡng niên đa, đại gia đoạn luyện đắc việt lai việt lý trí, việt lai việt thanh tịnh, việt lai việt năng nhận thức đạo Pháp. Ná ma tác vi Đại Pháp đệ tử, mỗi cá nhân đối tựu kỳ đối Đại Pháp đối chúng sinh phụ trách đích ý thức việt lai việt thanh sở. Giá dạng nhất lai tựu sử chính cá Đại Pháp đệ tử bả giảng thanh chân tướng đích công tác tổ đắc cánh hảo. Thực tiền trung ngã môn đại gia đã khán đạo liễu, tùng 1999 niên đích 7.20 dĩ hậu a, ná cá thời hậu khả năng mỗi cá học viên đô cảm thụ đạo liễu, giá cá tà ác hảo tượng thị vô không bắt nhập, vô sở bất tại. Nhất thiết hảo tượng chân đích tượng ná ta dự ngôn gia sở giảng đích, phô thiên cái địa đích tà ác lai liễu, chân tượng thiên tháp liễu nhất dạng, đạo xứ đô thị tác ác. Tái hảo đích nhân hoặc giả kỳ tha đích sinh mệnh, khả năng đô thụ đạo liễu ná cá tà ác đích ảnh hưởng. Ná thời tựu liên Đại Pháp học viên đích mỗi cá nhân đô thiết thân địa tướng quá

Giảng Pháp tại Pháp Hội Florida, Hoa-Kỳ

Chào tất cả.

Đã lâu rồi [chúng ta] không gặp mặt. Bởi vì tại Pháp hội này mọi người đàm [đạo] về tâm đắc thể hội, hiện nay toàn bộ tiến trình của Đại Pháp là tương đối tốt, hơn nữa đang thực thi tất cả trong Chính Pháp từng bước vững chắc; do vậy, [tôi] không có ý [định] giảng điều gì cho chư vị một cách chuyên biệt, càng không có ý [định] giảng Pháp mà cách quá xa với những sự tình mà chúng ta đang làm. Bởi vì khi tôi giảng điều cần phải giảng cho mọi người, thì chính là để bảo mọi người cần phải thực thi ra sao. [Còn] lần này, bởi vì đã lâu [chúng ta] không gặp mặt, [tôi] đến để gặp mọi người một chút, và cũng là một lần thuận tiện nhấn mạnh với tất cả về những sự việc chúng ta đang thực hiện và tình huống hiện nay; [còn] các phương diện khác [tôi] không định giảng nhiều, [chúng] để can nhiều đến toàn bộ tiến trình Chính Pháp hiện nay của chúng ta.

Từ tình huống trước mắt mà xét, vì các học viên đều có thể từ Pháp mà nhận thức Pháp, hơn nữa thông qua hơn hai năm, mọi người đã luyện được càng ngày càng lý trí, càng ngày càng thanh tịnh, càng ngày càng có thể nhận thức được Pháp. Như vậy đã là đệ tử Đại Pháp, thì ý thức trách nhiệm của mỗi cá nhân đối với bản thân, đối với Đại Pháp [và] đối với chúng sinh càng ngày càng rõ ràng. Đạt được như vậy đã cho phép toàn thể đệ tử Đại Pháp thực hiện tốt hơn nữa công tác giảng rõ chân tướng. Qua thực tiễn mọi người chúng ta đều đã thấy: từ ngày 20 tháng Bảy 1999, vào lúc ấy có thể mỗi học viên đều cảm nhận được, tà ác kia thật giống như ‘vô không bắt nhập, vô sở bất tại’. Hết thấy đều thật giống như chân tượng mà nhà tiên tri đã nói: tà ác phô thiên cái địa đã đến, thật giống như là trời đang sụp xuống, đến đâu cũng có tà ác. Dù là người nào hoặc là sinh mệnh nào khác có tốt đến mấy, đều có thể [bi] nhận ảnh hưởng của tà ác. Vào lúc ấy ngay cả từng cá nhân học viên Đại Pháp đều có thể tự mình thắc mắc: ‘Minh có nên

tự kỷ: ngã cai bắt cai tu giá cá Đại Pháp? Đại Pháp đảo để đối bất đối? Lý Hồng Chí đảo để chăm ma dạng? Hữu ngân đa học viên đô thị kinh quá liễu tư khảo chi hậu, kiên định địa tẩu liễu quá lai, phi thường địa liễu bất khởi. Do vu nhĩ môn tại ná dạng gian khổ đích hoàn cảnh hạ, tại ná ma đại đích áp lực diện tiền năng cú tẩu xuất lai, hướng thể nhân giảng thanh ngã môn thị chăm ma hồi sự, cáo tố nhân môn ngã môn thị bị bách hại đích, nhất thiết đích đã áp thủ đoạn đô thị tạo dao, trung thương, hoàn toàn đô thị bách hại tính đích, nhi thả thị tối tà ác đích bách hại, đương thể nhân tri đạo bách hại đích chân tướng hậu, tha môn đô cảm đảo ngân chân kinh.

Do vu đương sơ tà ác thị phô thiên cái địa nhi lai, tự sử ngã môn giảng thanh chân tướng đích công tác nan độ ngân đại, hảo tượng nhân đô thính bất tiến khứ, thực tế thị ná trường tà ác ức chế liễu nhân. Nhân môn thiên thính thiên tín liễu ná ta tà ác đích nhất ngôn đường đích hoang ngôn chi hậu, đối trước ná chủng thính tín hoang ngôn đích tư tưởng, nghi vấn, gia thượng tà ác lợi dụng nhân giá chủng bất chính xác đích tư tưởng, sử nhân cánh bất năng chính xác địa nhận thức ngã môn, đã khán bất đảo giá trường bách hại đích chân tướng. Đãn thị ni, tùy trước chinh cá Chính Pháp tiến trình tốc độ đích gia khoái, bất đoạn địa hướng cánh quảng không gian địa xung kích, đã tự thị tại hướng cánh vi quan thượng xung kích, tại vũ trụ trung tồn tại đích cánh vi quan đích bàng đại sinh mệnh, tha môn đích biến dị thị vũ trụ Chính Pháp đích tối căn bản nguyên nhân. Đương nhiên, tha môn ngân đa bất nhất định thị hữu ý địa trở đảng, tha môn đích tồn tại tự thị tất tu giải quyết đích nhất tầng vấn đề, tha môn đích tồn tại tự thị cự đích nhân tố, tự thị yếu quy chính đích bàng đại thiên thể, tự thị yếu cứu độ đích bàng đại sinh mệnh. Thông qua Chính Pháp giải quyết tha môn, hoặc giả thị tại Chính Pháp trung thanh trừ diệu, hoặc giả thị trùng tân bãi phóng vị trí, hoặc giả thị nguyên địa đồng hoá, ná ma giá ta đô nhu yếu nhất cá quá trình, giá cá quá trình tự thị thời gian. Đàm đảo thời gian, đại gia tri đạo, từng 7.20 khai thủy, dĩ kinh lưỡng niên thời gian liễu.

tu Đại Pháp này hay không? Đại Pháp này rốt cuộc có đúng hay không? Lý Hồng Chí rốt cuộc là như thế nào? Có rất nhiều học viên đều đã trải qua suy ngẫm, rồi vượt qua được một cách kiên định; [điều ấy] thật hết sức suýt sặc. Bởi vì chư vị ở trong hoàn cảnh rất gian khổ, ở trước áp lực lớn như thế mà có thể vượt lên được, mà hướng đến con người thể gian để giảng rõ rằng chúng ta là như thế nào, nói cho người ta rằng chúng ta bị bức hại, rằng hết thầy thủ đoạn đàn áp kia đều là giả dối, làm hại, hoàn toàn đều có tính bức hại; hơn nữa đối với bức hại của tà ác, khi mà con người nhận thức hiểu ra chân tướng của sự bức hại ấy, họ đều cảm thấy trần giật mình chấn động.

Bởi vì tà ác đến một cách phô thiên cái địa, nên đã làm cho công tác giảng rõ chân tướng của chúng ta thành khó khăn rất lớn; giống như người ta đều không [chịu] nghe, thực tế là những tà ác kia đang không chế con người. Sau khi người ta tin nghe sai lầm những lời dối trá đơn phương của tà ác, rồi mang theo những tư tưởng [và] nghi vấn giả dối mà [họ] tin nghe, hơn nữa tà ác lợi dụng những tư tưởng không đúng đắn của con người, làm cho người ta lại càng không thể nhận thức chúng ta một cách đúng đắn, cũng không thấy được chân tướng của những bức hại kia. Tuy nhiên, thuận theo sự tăng nhanh tốc độ của toàn bộ tiến trình Chính Pháp, không ngừng xung kích đến không gian rộng lớn hơn, cũng chính là xung kích lên [tầng] vi quan hơn; những sinh mệnh to lớn vi quan hơn tồn tại trong vũ trụ, sự biến dị của họ là nguyên nhân tối căn bản của Chính Pháp vũ trụ. Đương nhiên, rất nhiều [vị] trong số họ không cố ý ngăn trở; sự tồn tại của họ chính là một tầng vấn đề cần phải giải quyết; sự tồn tại của họ chính là cự nhân tố, chính là những thiên thể to lớn cần phải quy chính, hoặc là những sinh mệnh lớn cần cứu độ. Thông qua Chính Pháp mà giải quyết họ, hoặc là trong Chính Pháp mà thanh trừ, hoặc là sắp đặt lại vào vị trí mới, hoặc là đồng hoá ở nguyên chỗ đó; như vậy điều đó đều cần một quá trình, quá trình ấy chính là thời gian. Nói về thời gian, như mọi người đã biết, bắt đầu từ 20 tháng Bảy 1999 [đến nay] đã là thời gian hơn hai năm rồi. Ban đầu mọi

Đương sơ đại gia đô giác đắc độ nhật hảo niên, thậm chí vu mỗi nhất thời đô tượng quá nhất niên nhất dạng trường, áp lực ngân đại. Khả thị, nhĩ môn đô đĩnh trước giá ma đại đích áp lực, kiên định bất đoạn địa tại các phương diện tổ công tác, yết lộ tà ác đích bách hại. Đồng thời do vu tại Chính Pháp trung tà ác bị thanh trừ đích việt lai việt đa, dã sử thể nhân đích tư tưởng bị ức chế đắc một hữu ná ma nghiêm trọng liễu. Ná ma tại giá chủng tình huống hạ, đại gia đô phát hiện hiện tại căn thể nhân tái giảng bách hại chân tướng đích thời hậu, thể nhân tựu bất ná ma ma mộc liễu, dã hỷ hoan tiếp thụ liễu, hảo tượng thị tha từng lai một thính thuyết quá Đại Pháp đệ tử bị bách hại nhất sự, thể nhân việt lai việt tưởng tri đạo chân tướng liễu. Do vu Chính Pháp dã tại bất đoạn địa hướng tiền suy tiến, tái gia thượng đệ tử môn bất đoạn địa phát chính niệm, tựu sử giá cá tà ác việt lai việt thiểu. Kỳ thực tà ác tựu thị tại Chính Pháp hải một đảo lai chi tiền, tân đích nhất thiết hải một hữu sản sinh chi thời, tại giá cá trung gian quá trình đương trung cán hoại sự, nhất thiết đích tà ác đô tại giá lý phát sinh trước, biểu diễn trước, tựu tại giá đoạn thời gian đương trung, tà ác tại lý diện loạn. Tha loạn Pháp thị loạn bất liễu đích, loạn tân đích vũ trụ thị bất khả năng đích, tha tựu thị tại Chính Pháp chi tiền giá đoạn thời gian trung, tại giá lý biểu hiện trước cụ đích sinh mệnh bại hoại hậu nhất thiết, khán thượng khứ ngân tà ác. Thế gian đích Đại Pháp đệ tử tại giá cá hoàn cảnh đương trung hội cảm đáo áp lực ngân đại đích, chân đích cảm giác áp lực ngân đại. Khả thị ni, đại gia tri đạo, bất đồng không gian đích thời gian thị bất đồng đích, ná ma trạm tại ngân đại đích nhất cá thời gian trường thượng khán, phát hiện giá lưỡng niên dã bất quá tựu thị nhất thuần gian, phi thường đoản. Ngã môn tại thân lâm kỳ cảnh cảm thụ trước bách hại, đô giác đắc độ nhật hảo niên, khả thị hiện tại, đại gia đô tẩu quá lai liễu, hồi quá đầu lai khán nhất khán, giá lưỡng niên tại vụ trụ trung dã bất quá tựu thị nhất thuần gian. Khả thị ni, giá lưỡng niên thời gian khước tạo tựu liễu đa thiểu chân chính vĩ đại đích giác giả; thông qua giá lưỡng niên ngã môn hữu đa thiểu học viên

người đều cảm giác thấy mỗi ngày [dài] như một năm, thậm chí mỗi giờ đều như một năm; áp lực rất lớn. Tuy nhiên chúng ta đều vững chịu những áp lực lớn như thế, không ngừng thực hiện công tác các phương diện một cách kiên định, vạch trần sự bức hại tà ác. Đồng thời bởi vì trong Chính Pháp thì tà ác bị thanh trừ ngày càng nhiều, làm cho tư tưởng của con người thế gian bị ức chế không còn nghiêm trọng nữa. Như vậy trong tình huống ấy, mọi người đều phát hiện rằng hiện nay khi lại giảng về chân tướng cho con người thế gian, thì họ không còn thờ ơ nữa, mà vui mừng đón nhận, giống như là từ trước đến nay họ chưa được nghe qua sự việc bức hại các đệ tử Đại Pháp; con người thế gian càng ngày càng muốn biết rõ về chân tướng. Bởi vì Chính Pháp cũng đang không ngừng tiến lên, thêm vào đó các đệ tử cũng đang không ngừng phát chính niệm, do đó làm cho tà ác kia ngày càng ít đi. Thực ra tà ác ấy là vào lúc Chính Pháp còn chưa đến, khi mà hết thảy mọi thứ mới còn chưa sinh, là đúng vào quá trình trung gian ấy mà [chúng] làm điều xấu; hết thảy những tà ác đều ở đây đang phát sinh, đang biểu diễn; chính là vào giai đoạn thời gian này, tà ác đang làm loạn nơi đây. Chúng làm loạn Pháp thì loạn không nổi, làm loạn vũ trụ mới thì không có khả năng; nên chúng vào đúng giai đoạn thời gian trước Chính Pháp, ở đây mà biểu hiện ra hết thảy những sinh mệnh cũ đã bại hoại; xem ra rất sức tà ác. Trong hoàn cảnh này tại đây các đệ tử Đại Pháp ở thế gian đều cảm giác được áp lực rất lớn, thật sự cảm giác thấy áp lực rất lớn. Tuy nhiên, như mọi người đã biết, thời gian của các không gian khác nhau là khác nhau; như vậy đứng tại một trường thời gian rất lớn mà xét, [thì] thấy rằng hai năm ấy cũng bất quá chỉ là một cái chớp mắt, ngắn ngủi phi thường. Bản thân chúng ta lâm vào cảnh này và đang cảm thụ bức hại, thì đều cảm thấy một ngày là như cả một năm; tuy nhiên hiện nay mọi người đều đã vượt qua rồi, quay đầu lại nhìn, thì hai năm ấy ở trong vũ trụ cũng bất quá chỉ là một cái chớp mắt. Tuy nhiên, thời gian hai năm ấy đã tạo nên bao nhiêu Giác Giả thật sự vĩ đại; thông qua hai năm ấy có bao nhiêu học viên đã rèn luyện thành thực;

đoạn luyện thành thực liễu; thông quá giá lưỡng niên nả, hữu đa thiếu phóng bất hạ đích thường nhân chi tâm nả, nhận thức bất đáo đích chấp trước ni, nhĩ môn đồ năng cú thanh tịnh địa khán đáo liễu, phóng hạ liễu, tại chính thường đích hoàn cảnh hạ giá hài chân thị ngân nan tổ đắc đáo đích. Đương nhiên liễu tha môn sở hữu an bài đích nhất thiết ngã thị phủ định đích, thị bất thừa nhận đích. Dẫn thị dã xác xác thực thực tại giá trường tà ác đương trung sử Đại Pháp đệ tử đoạn luyện đắc việt lai việt liễu bất khởi. Ngã môn tự kỷ hội quá đầu lai khán khán giá lưỡng niên hài bất tự thị nhất thuận gian ma? Lưỡng niên đa quá khứ liễu, khả thị ná nhất đoạn thời gian khước cấp ngã môn Đại Pháp hoà Đại Pháp đệ tử kiến lập liễu bất khả ma diệt đích tối vĩ đại đích nhất thiết, tối vĩ đại đích uy đức.

Đương nhiên liễu, năng cú tổ hảo giá nhất thiết, hoà ngã môn mỗi cá nhân, dữ mỗi cá Đại Pháp đệ tử đích tự thân đích tu luyện, tự thân đích đề cao ná thị phân bất khai đích, sở dĩ vô luận chảm ma tao đáo bách hại, tại khốn nan đích tình huống hạ, đại gia đồ năng cú kiên trì tu luyện, kiên trì học Pháp, năng cú thanh tịnh tự kỷ. Tu luyện nhân đích tư tưởng như quả ly khai Pháp, tà ác tự hội toàn tiền lai. Dụng nhân nhân tình khán, nhân dữ nhân thể đích nhất thiết thị lập thể đích, kỳ thực ni, chính cá nhân loại không gian đích nhất thiết vật chất, hoa thảo thụ mộc, bao quát nhân, không khí, nhất thiết đồ thị ná ma đại đích lập tử (phân tử) cấu thành đích. Nhi tại giá nhất tầng lập tử đương trung, nhất thiết thị quán thông đích, bao quát nhân đích thân thể. Nhân tự kỷ một hữu chính niệm, ná ma vũ trụ trung, tại tam giới trung, nhất thiết bất hảo đích đồng tây tại nhân đích thân thể lý xuyên lưu bất tức, thậm chí vu tại giá lý đình lưu nhân dã đồ ý thức bất đáo. Nhân tự thị bị giá dạng thao túng, tự thị tại giá ta lập tử năng cú câu thông đích tình huống hạ thao túng nhân. Ná ma đại gia kinh quá giá lưỡng niên đích bị bách hại đương trung đồ năng cú kiên trì tu luyện, sử tự kỷ việt lai việt thanh tịnh, việt lai việt khán liễu giá trường bách hại đích tà ác, ná ma tự thị thuyết học Pháp đối Đại Pháp đệ tử lai giảng, đối tu luyện đích nhân

thông qua hai năm ấy, thì [đối với] bao nhiêu tâm của người thường chưa vứt bỏ được và bao nhiêu chấp trước chưa nhận ra được, thì chư vị đều có thể tỉnh táo mà nhìn nhận mà vứt bỏ; ở trong hoàn cảnh bình thường thì thật sự rất khó đạt được điều ấy. Tất nhiên tôi đều phủ định, đều không thừa nhận hết thấy những gì chúng đã an bài. Nhưng quả thực là ở trong [hoàn cảnh] tà ác ấy đã cho phép các đệ tử Đại Pháp rèn luyện càng ngày càng suýt sắc. Bản thân chúng ta quay đầu lại mà nhìn hai năm ấy, chẳng phải chỉ là một chớp mắt hay sao? Hơn hai năm đã qua rồi, tuy nhiên một đoạn thời gian này đã cấp cho Đại Pháp và các đệ tử Đại Pháp chúng ta hết thấy những điều không thể bị lu mờ vĩ đại nhất, và uy đức vĩ đại nhất.

Tất nhiên, [khả năng] có thể làm tốt hết thấy không thể tách rời khỏi mỗi cá nhân chúng ta, cũng như việc tu luyện tự thân và nâng cao tự thân của mỗi đệ tử Đại Pháp; do vậy bất kể là gặp phải bức hại như thế nào, ở trong tình huống khó khăn [ra sao], thì mọi người đều có thể kiên trì tu luyện, kiên định học Pháp, có thể thanh tịnh bản thân. Nếu như tư tưởng của người tu luyện ly khai Pháp, thì tà ác sẽ dui sâu vào. Dùng trông mắt con người mà nhìn, thì hết thấy những gì của con người và thể gian con người đều là lập thể; nhưng thực ra, hết thấy vật chất của không gian nhân loại—hoa cỏ cây cối, kể cả con người, không khí—hết thấy đều là những lập tử lớn (phân tử) cấu thành nên. Nhưng các lập tử ở trong tầng này, hết thấy đều đều quán thông {liên thông} [với nhau], kể cả thân thể con người. Người ta [khi] bản thân không có chính niệm, [thì] hết thấy những thứ bất hảo tại vũ trụ này, trong tam giới này đều lưu chuyển thông suốt vào trong thân thể người ta; thậm chí dùng ở trong [thân] đó mà người ta cũng không nhận ra được. Con người là bị thao túng như thế; chính là trong tình huống bị những lập tử ấy câu thông {liên thông} mà thao túng con người. Như vậy mọi người đã kinh qua hai năm bị bức hại mà vẫn có thể kiên trì tu luyện, làm cho bản thân càng ngày càng thanh tịnh, càng ngày càng thấy rõ [tính

lai giảng, xác xác thực thực thị phi thường trọng yếu. Tái gian khổ đích hoàn cảnh, tái mang đích tình huống hạ, đô bất năng vong liễu học Pháp, nhất định yếu học Pháp, nhân vi ná thị nhĩ môn đề cao tối căn bản tối căn bản đích bảo chứng. Ngã bất năng hoà mỗi cá học viên kiên diện, đặc biệt thị tại Trung Quốc Đại Lục giá chủng tình huống hạ, tại học viên kiên bất đáo ngã đích tình huống hạ, bất năng cú thuyết hữu sự tình đô yếu lai trao Sư phụ, sở dĩ trụ chỉ năng thị dĩ Pháp vi Sư. Nhĩ vi liễu sử đại gia năng cú tu luyện, năng cú đề cao thượng lai, ná ma tại giá bộ Pháp lý, ngã dĩ kinh bả sử nhân năng cú tu luyện đề cao thượng lai đích nhất thiết nhân tố đô quán xuyên tại lý diện liễu. Chỉ yếu nhĩ khứ học, thập ma vấn đề đô khả dĩ giải quyết, chỉ yếu nhĩ khứ tu, chỉ yếu nhĩ năng cú tại Pháp thượng khứ nhận thức Pháp, ná trụ vô sở bất năng.

Đương nhiên, đàm đạo học Pháp, ngã môn đại gia thực tế thượng dã đô tại kiên định trước. Khả thị ni, do vu đại gia hiện tại giảng thanh chân tướng đích công tác ngân mang, hữu tả văn chương đích, hữu tổ môi thể giá chủng hình thức đích, dã hữu tại nhai thượng phát truyền đơn đích, hải hữu tổ kỳ tha phương phương diện diện đích dữ giảng thanh chân tướng hữu quan đích công tác đích, cứu độ trước bị hoang ngôn độc hại đích thể nhân, ná ma hữu thời sử đại gia học Pháp đích thời hậu tư tưởng bất năng tĩnh hạ lai, giá thị phi thường phi thường nghiêm trọng đích vấn đề.

Đại gia tri đạo, bảo trước nhất khoá thập ma tâm thái khán Pháp đích thời hậu tài năng khán Pháp lý ni? Giá cá bất dụng ngã đa thuyết đại gia đô tri đạo. Nhĩ nhân tình tại khán Pháp đích thời hậu tư tưởng một tại Pháp thượng, đại gia tưởng tưởng, ná nhĩ bất đẳng vu bạch khán ma? Ná cấp thủy khán ni? Tự kỷ tịnh một hữu học ni. Ngã bất thị cáo tổ đại gia nhất định yếu chân chính địa khiêu nhĩ tự kỷ đắc công ma? Ná ma như quả tại học Pháp thời tư tưởng bất tại Pháp thượng, nhĩ cấp thủy học Pháp a? Bất thị phê bình a, thị tại cáo tổ đại gia, giá cá tình

chất] tà ác của cuộc bức hại này; nói cách khác, việc học Pháp đối với đệ tử Đại Pháp mà nói, đối với người tu luyện mà nói, là thật sự phi thường trọng yếu. Dẫu hoàn cảnh gian khổ đến đâu, tình huống bận rộn đến mấy, đều không thể lơ là học Pháp, nhất định cần phải học Pháp; bởi vì đó là điều bảo chứng tối căn bản tối căn bản cho sự nâng cao của chư vị. Tôi không thể gặp mặt từng học viên, đặc biệt là vào tình huống này ở Trung Quốc, vào tình huống mà các học viên không thể gặp được tôi, không thể nói rằng có việc gì cũng tìm Sư phụ; do đó chỉ có thể ‘dĩ Pháp vi Sư’. Để cho mọi người có thể tu luyện, có thể nâng cao lên, nên trong bộ Pháp này, tôi đã đưa hết thảy những nhân tố làm cho con người có thể tu luyện nâng cao lên trên vào trong đó {Pháp}. Chỉ cần chư vị học, thì vấn đề gì cũng có thể giải quyết; chỉ cần chư vị tu, chỉ cần chư vị có thể trong Pháp mà nhận thức Pháp, thì không gì là không thể.

Tất nhiên, nói đến việc học Pháp, mọi người chúng ta trên thực tế cũng đều đang kiên định. Tuy nhiên, bởi vì chư vị hiện nay đang rất bận rộn với công tác giảng rõ chân tướng—có vị viết bài, có vị làm những [tr liệu] media, cũng có vị phát truyền đơn ngoài phố, còn có những vị làm những công tác khác liên quan đến giảng rõ chân tướng ở các phương diện khác nhau, đang cứu độ người dân thế giới đang chịu độc hại của những lời dối trá—như vậy có những lúc khi mọi người học pháp thì tư tưởng không thể tĩnh lại cho được, đây là vấn đề vô cùng nghiêm trọng.

Như mọi người đã biết, ôm giữ một tâm thái nào khi học Pháp thì mới có thể thấy được Pháp lý? Điều này không cần tôi nói nhiều, mọi người đều đã biết. Khi cặp mắt của chư vị đọc Pháp mà tư tưởng lại không đặt tại Pháp, mọi người thử nghĩ xem, đó chẳng phải tương đương với chư vị phí công đọc ư? Đây là đọc cho ai vậy? Bản thân mình không học. Chẳng phải tôi đã bảo mọi người rằng phải để cho bản thân mình thực sự đắc công? Vậy nếu như khi học Pháp mà tư tưởng không đặt tại Pháp, thì chư vị để ai học Pháp đây? [Tôi] không phê bình, mà là

huống phi thường trọng yếu. Sở dĩ bất quản chăm ma mang, nhĩ môn học Pháp đích thời hậu, thập ma tư tưởng yếu phóng hạ, căn bản tựu bất khứ khảo lự kỳ tha đích, tựu thị học Pháp. Dĩ hứa nhĩ tại học Pháp đương trung, nhĩ sở tư khảo đích vấn đề đô năng cấp nhĩ giải quyết liễu, nhân vi mỗi cá tự đích bồi hậu đô thị Phật Đạo Thần, nhĩ yếu tưởng giải quyết thập ma, nhĩ nhãn tiền chính tại trước cấp yếu tố đích thị thập ma, tha môn năng bất thanh sở ma? Ná ma năng bất cáo tố nhĩ ma? Đãn thị hữu nhất điểm, nhĩ tất tu tố đáo bất bảo trước sở cầu chi tâm học Pháp, đại gia tảo tự kỷ minh bạch giá cá vấn đề liễu, bất năng bảo trước chấp trước giải quyết vấn đề đích tâm khứ khán Pháp, nhĩ tựu tĩnh tĩnh địa khứ khán, thu đáo đích hiệu quả tựu nhất định thị phi thường hảo đích. Sở dĩ học Pháp đích thời hậu, đại gia bất yếu bảo vu hình thức, đãn thị nhất định yếu phóng hạ tâm khứ khán, chân chính địa khứ học, bất yếu tư tưởng lưu hào, nhất tẩu thần nhi a, ná tựu đặng vu bạch học. Tùng lánh ngoại nhất phương diện giảng, như quả học Pháp thời tư tưởng bất tại Pháp thượng, bất chỉ thị cá hình thức vấn đề, thực tế thượng thị đặng vu học Pháp giả đối Pháp dã bất thái tôn kính, ná ma Pháp năng hiển lộ xuất lai ma? Tùng giá nhất điểm thượng giảng, ngã tưởng, đại gia nhất định yếu phóng hạ tâm khứ học Pháp, chú ý tại mang đích tình huống hạ học Pháp yếu ổn trụ tư tưởng.

Tái đàm nhất cá vấn đề, tựu thị, đại gia tri đạo ngã môn đô tại định điểm thanh trừ tà ác, dã tựu thị thuyết phát chính niệm. Phát chính niệm giá cá từ nhi tại quá khứ thị bất giá dạng khiêu đích, quá khứ tựu thị thần thông, sử dụng thần thông, Phật Pháp thần thông, thường nhân khiêu công năng. Ná ma, ngã vi thập ma bả tha khiêu tố phát chính niệm ni? Nhân vi nhĩ môn thị Đại Pháp tu luyện, nhất thiết đô ưng cai thị tối vĩ đại đích, tối thuần tịnh đích, ngã môn sở tố đích nhất thiết sự bất chỉ thị nhĩ cá nhân tu luyện, hài yếu khảo lự đáo Pháp, hài yếu khảo lự đáo tương lai tân đích sinh mệnh, đồng thời ni, hài yếu khảo lự đáo vị lai đích sinh mệnh hình thức. Nhân vi nhĩ môn tại cấp tha môn điện định cơ sở, sở dĩ ngã môn

nói cho chư vị [hiểu]; tình huống này hết sức trọng yếu. Do vậy, bất kể là bận đến mấy, khi chư vị học Pháp, thì tư tưởng nào cũng đều cần vứt bỏ; hoàn toàn không suy nghĩ gì khác, chính là học Pháp. Có thể là khi chư vị học Pháp, thì vấn đề chư vị đang cân nhắc đều đã giúp chư vị giải quyết rồi, bởi vì đằng sau mỗi chữ đều là Phật Đạo Thần; chư vị mong nghĩ giải quyết điều gì, trước mắt chư vị đang lo lắng thực hiện gấp điều gì, thì họ lẽ nào không thể biết rõ? Vậy lẽ nào không thể bảo chư vị? Tuy nhiên có một điểm, chư vị cần phải làm đến được điều là không ôm giữ tâm hữu cầu khi học Pháp; vấn đề này bản thân mọi người đều đã rõ từ lâu; không thể ôm giữ cái tâm chấp trước câu giải quyết vấn đề mà đọc Pháp; chư vị thật tĩnh mà đọc, hiệu quả thu được nhất định sẽ rất tốt. Do vậy khi học Pháp mọi người không được nhắm vào hình thức; tuy nhiên nhất định cần vứt bỏ các tâm để đọc, học Pháp một cách chân chính, tư tưởng không được dấy động; hễ [tinh] thần nhãng đi, thì cũng như là phí công học Pháp. Về một phương diện khác mà giảng, thì nếu như khi học Pháp mà tư tưởng không đặt tại Pháp, thì không chỉ là vấn đề hình thức, trên thực tế nó tương đương với việc người học Pháp không thật sự tôn kính đối với Pháp; như vậy Pháp có thể hiển lộ xuất lai hay không? Từ điểm này mà giảng, mọi người nhất định phải vứt bỏ các tâm để học Pháp, lúc bận rộn phải chú ý ổn định tâm để học Pháp.

Lại nói về một vấn đề, đó là, như mọi người đã biết chúng ta đều thanh trừ tà ác tại các [thời] điểm nhất định, cũng gọi là ‘phát chính niệm’. Từ ‘phát chính niệm’ này trong quá khứ không được gọi như vậy, quá khứ chính là ‘thần thông’, sử dụng thần thông, Phật Pháp thần thông, người thường gọi là ‘công năng’. Như vậy, tại sao tôi lại gọi nó là ‘phát chính niệm’? Bởi vì chư vị tu luyện Đại Pháp, hết thấy đều cần phải là vĩ đại nhất, thuần tịnh nhất; hết thấy những việc gì chúng ta làm không chỉ là tu luyện cá nhân của chư vị, [mà] còn phải tính đến Pháp, còn phải tính đến sinh mệnh mới trong tương lai, đồng thời còn phải tính đến hình thức của sinh mệnh mới trong tương lai. Bởi vì hiện nay chư vị đang đặt cơ sở cho họ, do vậy

đích lộ nhất định yếu tâu chính. Kim thiên nhĩ môn tổ liễu thập ma, tương lai nhân hội khứ thuyết, Đại Pháp đệ tử đương niên tựu giá ma cán đích, ná ma ngân đa sự tình khán lai tựu thị ngân chủ yếu đích. Sở dĩ ngã môn phát chính niệm nhất định thị thuần tịnh đích. Đương tiền nã, nhân loại xã hội vi quan dã hảo, các tầng không gian dã hảo, Chính Pháp thị tại chính cá vũ trụ thập ma đô bất lạc địa tại tổ, tại nhân loại xã hội biểu diện dĩ hạ dã tại tổ.

Mục tiền nhân loại xã hội hữu ngân đa bất hảo đích hiện tượng, bất hảo đích nhân, bất hảo đích hành vi, hoàn toàn bối ly liễu nhân, thậm chí vu hữu đích nhân bất chỉ thị biến thái tâm lý, ma tính đô ngân đại. Ná ma châm đối giá chủng tình huống hạ, châm ma bạn ni? Ngã cáo tổ đại gia, bất quản. Vi thập ma bất quản ni? Đại Pháp đệ tử đích vĩ đại thị hoà vũ trụ Chính Pháp liên hệ khởi lai đích, nhĩ môn tối vĩ đại đích sứ mệnh tựu thị duy hộ Pháp. Bất phá hoại Đại Pháp đích nhĩ tựu bất yếu khứ quản, phá hoại Đại Pháp đích nhĩ tựu yếu cần tha khứ giảng thanh chân tướng, ức chế tà ác, thanh trừ tà ác, cứu độ thế nhân. Ná ma dã tựu thị thuyết ni, đương tiền nhân loại xã hội tồn tại đích hứa đa bất hảo đích hiện tượng, ngã môn hiện tại đô bất khứ quản, nhân vi ná thị Pháp Chính nhân gian đích thời hậu yếu tổ đích sự tình. Đãn thị Pháp Chính nhân gian đích thời hậu yếu tổ đích sự tình dữ Đại Pháp đệ tử dã một hữu quan hệ, nhân vi nhĩ môn yếu viên mãn đích. Đại Pháp đệ tử đích vĩ đại thị hoà Chính Pháp liên hệ tại nhất khởi đích, dữ nhân loại quá khứ ná chủng cá nhân tu luyện hình thức bất thị nhất hồi sự, cần tha môn quyết bất thị nhất hồi sự. Ná ma dã tựu thị thuyết, ngã môn phát chính niệm thị thanh trừ tà ác ná ta châm đối Đại Pháp tiến hành bách hại dữ can nhiễu đích, bách đại Đại Pháp đệ tử đích tà ác, thanh trừ nhất thiết đối Pháp bách hại đích nhân tố. Ná ma kinh quá ngã môn Đại Pháp đệ tử bất đoạn phát chính niệm, xác xác thực thực khởi đảo liễu cự đại đích tác dụng, tại Pháp Chính nhân gian giá cá hồng đại đích, phô thiên cái địa đích Chính Pháp hồng lưu một hữu đảo nhân gian chi tiền giá đoạn quá trình đương trung, dã tựu thị Pháp một chính đảo giá nhi chi tiền, ná

con đường mà chúng ta đi nhất định là phải chính. Hiện nay chư vị làm gì, thì con người tương lai sẽ nói: ‘Các đệ tử Đại Pháp vào năm ấy đã làm như thế’, do vậy rất nhiều sự tình [cần] được xem là rất trọng yếu. Vì thế chúng ta phát chính niệm nhất định là phải thuần tịnh. Hiện nay, thì ở mức vi quan xã hội nhân loại cũng như ở các tầng không gian, Chính Pháp đang thực thi ở vũ trụ mà không bỏ sót gì hết, cũng đang thực thi ở dưới biểu hiện của xã hội nhân loại.

Tại xã hội nhân loại hiện nay có rất nhiều hiện tượng xấu, người xấu, hành vi xấu, đã hoàn toàn trái với nhân [tính], thậm chí còn có người không chỉ là có tâm lý biến dị, mà ma tính đã rất lớn. Vậy đối với những tình huống như thế, thì cần làm sao đây? Tôi bảo mọi người: không quan tâm. Tại sao không quan tâm? Sự vĩ đại của các đệ tử Đại Pháp là có liên hệ với Chính Pháp vũ trụ, sứ mệnh lớn nhất của chư vị chính là duy hộ Pháp. Nếu không phải là phá hoại Đại Pháp thì không cần quan tâm; [nếu là] phá hoại Đại Pháp thì chư vị cần phải vì họ mà giảng rõ chân tướng, ức chế tà ác, thanh trừ tà ác, cứu độ người dân thế giới. Nói một cách khác, [đối với] rất nhiều những hiện tượng không tốt đang tồn tại ngoài xã hội nhân loại hiện nay, thì hiện tại chúng ta đều không quan tâm, bởi vì đó là những việc cần làm vào thời Pháp Chính nhân gian. Tuy nhiên những sự việc cần phải làm vào thời Pháp Chính nhân gian không có quan hệ gì với các đệ tử Đại Pháp, bởi vì chư vị cần viên mãn. Sự vĩ đại của các đệ tử Đại Pháp là liên hệ với Chính Pháp, và nó cũng khác với hình thức tu luyện cá nhân trong quá khứ của nhân loại, tuyệt đối khác với họ. Như vậy [có ý] nói rằng, chúng ta phát chính niệm là thanh trừ những tà ác nào mà đang tiến hành bức hại và can nhiễu nhằm vào Đại Pháp và những tà ác bức hại các đệ tử Đại Pháp, thanh trừ hết thấy những nhân tố bức hại đối với Pháp. Như vậy thông qua việc các đệ tử Đại Pháp chúng ta liên tục phát chính niệm, thì đã thực sự có tác dụng hết sức to lớn; vào giai đoạn tiến trình mà Chính Pháp hồng lưu phô thiên cái địa, to lớn tràn ngập của Pháp Chính nhân gian chưa đến nhân gian, cũng tức là khi mà Pháp chưa chính đến đây, thì

ma Đại Pháp đệ tử tại phát chính niệm đích thời hậu xác thực thanh trừ liễu hứa hứa đa đa hoại đồng tây, nhi giá ta hoại đồng tây đô thị phá hoại Pháp đích, bách hại Đại Pháp đệ tử đích, thanh trừ đích giá cá số lượng thị phi thường đại đích. Nhĩ môn ký đắc quá khứ cương khai thủy đích thời hậu học viên phát chính niệm hoà hiện tại thị bất nhất dạng đích, ná thời nhĩ môn chỉ yếu nhất lập chương, tà ác tỵ bài trước đội tượng đã trượng nhất dạng lập trước trận thế tỵ quá lai liễu, phô thiên cái địa đích. Hậu lai kinh quá ngã môn học viên bất đoạn địa phát chính niệm, thanh trừ giá ta phá hoại Đại Pháp đích tà ác sinh mệnh, thanh trừ thao túng nhân đích giá ta tà ác sinh mệnh, kết quả thanh trừ đích tỷ lệ phi thường đại, sở thặng phi thường thiếu liễu, giá bất thị bất từ bi, vũ trụ đích Pháp dữ Đại Pháp đệ tử chằm ma năng bị giá ta tà ác bách hại ni? Giá tỵ thị ngã vi thập ma yếu giảng “Nhãn vô khả Nhãn” đích Pháp. Hiện tại nhĩ môn phát chính niệm thời, nhất lập chương, tà ác đích sinh mệnh mã thượng tỵ đảo tầu liễu, phát xuất đích công đô đắc đảo xứ khứ trào ná ta tà ác, thiên thượng địa hạ đảo xứ khứ trào tha, nả nhi hữu, tỵ thanh trừ tha, tà ác dĩ kinh bất cảm khinh dị lộ diện, dĩ kinh một hữu năng lực tái tổ chức đại diện tích tà ác sinh mệnh hướng Đại Pháp đệ tử tiến công liễu, thị Đại Pháp đệ tử dĩ kinh chiếm cứ chủ động liễu, phát chính niệm thời tại đảo xứ thanh trừ tha môn, trực chí toàn bộ trừ tận.

Ngã cáo tổ đại gia, hiện tại sở hữu thặng hạ đích năng cú bách hại Đại Pháp hoà Đại Pháp đệ tử đích, tỵ thị ngã môn học viên tỵ kỹ đích nguyên nhân. Một hữu trọng thị phát chính niệm đích giá ta học viên, nhĩ môn tỵ kỹ sở ung cai thừa đam đích, phụ trách đích không gian lý diện đích tà ác hải một hữu thanh trừ, tỵ thị giá ma cá nguyên nhân. Sở dĩ phát chính niệm giá sự đại gia nhất định yếu trọng thị khởi lai, bất quản nhĩ tỵ kỹ giác đắc hữu năng lực hoà một hữu năng lực, nhĩ đô ung cai khứ tổ. Nhĩ thanh trừ nhĩ tỵ kỹ tư tưởng trung đích, ná thị tại nhĩ tỵ kỹ thân thể phạm vi chi nội khởi tác dụng đích, đồng thời nhĩ yếu thanh trừ ngoại tại đích, ná dữ nhĩ sở tại đích không gian thị hữu trực tiếp quan hệ đích, nhĩ bất khứ thanh trừ tha

lúc các đệ tử Đại Pháp phát chính niệm đã thực sự thanh trừ được rất nhiều thứ xấu; nhưng những thứ xấu ấy đều là những thứ đang phá hoại Pháp, bức hại các đệ tử Đại Pháp; số lượng những thứ bị thanh trừ là to lớn phi thường. Chư vị [có thể] nhớ rằng hồi mới bắt đầu thì khi các học viên phát chính niệm không giống như bây giờ [phát chính niệm]; hồi đó chư vị chỉ cần lập chương một cái là tà ác liền sắp thành trận thế như chiến đấu mà đến, như phô thiên cái địa vậy. Sau đó khi các học viên đã không ngừng phát chính niệm, thanh trừ những sinh mệnh tà ác đang phá hoại Đại Pháp, thanh trừ những sinh mệnh tà ác đang thao túng con người; kết quả là tỷ lệ bị thanh trừ hết sức lớn, phần còn lại chỉ là rất ít ỏi; không phải là [vì chúng ta] không từ bi, mà là [vì] Pháp của vũ trụ và các đệ tử Đại Pháp lẽ nào có thể bị những tà ác ấy bức hại được? Đó là vì sao mà tôi cần giảng Pháp “Nhãn vô khả Nhãn”. Bây giờ khi chư vị phát chính niệm, hễ lập chương, thì những sinh mệnh tà ác lập tức bỏ chạy; công phát xuất ra đều phải đến các xứ để tìm những tà ác ấy, lên trời xuống đất mà tìm chúng, hễ ở đâu có, liền thanh trừ chúng; tà ác đã không dám dễ dàng lộ diện nữa, đã không còn năng lực lại tổ chức các sinh mệnh tà ác trên một diện rộng hướng đến các đệ tử Đại Pháp mà tấn công; các đệ tử Đại Pháp đã chiếm chủ động, khi phát chính niệm thì thanh trừ chúng ở khắp nơi, cho đến khi hoàn toàn tận trừ [chúng].

Tôi nói với mọi người, rằng hiện nay những gì còn lại đang có thể bức hại Đại Pháp và các học viên Đại Pháp, đều chính là do nguyên nhân của bản thân học viên chúng ta. Những học viên không coi trọng phát chính niệm; những tà ác trong không gian mà chư vị cần phải đảm nhận và có trách nhiệm chưa bị thanh trừ; chính là nguyên nhân này. Do đó mọi người nhất định phải coi trọng công việc phát chính niệm; bất kể bản thân chư vị có cảm thấy được năng lực hay không, chư vị cần phải thực hiện [phát chính niệm]. Chư vị thanh trừ [những thứ] trong tư tưởng bản thân, đó là có tác dụng trong phạm vi của bản thân chư vị; đồng thời chư vị cần thanh trừ [những thứ] cả bên ngoài nữa, đó là có quan hệ trực tiếp đến

môn, ná ma tha khả thị bất chỉ thị bách hại nhĩ, ức chế nhĩ, tha hài yếu bách hại kỳ tha đích học viên, kỳ tha Đại Pháp đệ tử. Đại gia tri đạo, Trung Quốc đại lục Đại Pháp đệ tử tao thụ đích bách hại cú nghiêm trọng đích, sở dĩ mỗi cá học viên tất tu chân chính địa thanh tịnh địa nhận thức tự kỷ đích trách nhiệm, chân chính địa năng cú tại phát chính niệm đích thời hậu, tĩnh hạ tâm lai, chân chính địa khởi đáo chính niệm đích, sở dĩ giá thị cực kỳ quan kiện đích sự tình, cực kỳ trọng yếu đích sự tình. Ná ma như quả mỗi nhất cá nhân đô năng cú tổ đáo giá nhất điểm đích thời hậu, ngã cáo tổ đại gia, đồng thời phát chính niệm ná 5 phân chung, tà ác trụ tại tam giới chi nội vĩnh viễn bất tái tồn tại liễu. Tự giá ma trọng yếu. Khả thị nhĩ môn từng đã phát chính đáo hiện tại dĩ kinh ngân trường thời gian liễu, thanh trừ đích tà ác xác thực tương đương đa liễu, từng lánh ngoại phương diện giảng, nhân vi mỗi cá nhân tại tu luyện trung, tại đề cao trung, tại nhận thức trung, đối Chính Pháp trung đích sự tình tổ đắc hảo dữ hoại dữ tự kỷ đích tu luyện hữu trước trực tiếp quan hệ, dữ tự kỷ đề cao đích tầng thứ đã hữu trước trực tiếp quan hệ, sở dĩ Sư phụ đã bắt năng cú quá đa địa yêu cầu đại gia, ngã chỉ thị cáo tổ đại gia tha đích trọng yếu tính. Nhân tướng tu luyện đáo thập ma trình độ, nhân tướng đạt đáo thập ma cảnh giới, ná thị cá nhân đích sự, Sư phụ chỉ năng cáo tổ nhĩ môn phát chính niệm đích trọng yếu tính.

Tái hữu nhất cá vấn đề, ngã môn từng 99 niên 7.20 tao thụ bách hại nhất trực đáo kim thiên vi chi, dĩ kinh năng cú sử toàn thể giới đích nhân môn đô nhận thanh liễu Pháp Luân Công thị thập ma, đồ tri đạo ngã môn hảo, vô luận thị các quốc chính phủ a, nhân dân a, bao quát cân Trung Quốc chính phủ quan hệ phi thường hảo đích ná ta cá quốc gia, tha môn đô thanh thanh sở sở tri đạo liễu ngã môn thị chăm ma hồi sự, bách hại Đại Pháp đích tà ác thị chăm ma hồi sự liễu. Ná ma đã tự thị thuyết, năng cú tổ đáo giá nhất điểm, ná thị dữ nhi môn mỗi cá đệ tử đại gia cộng đồng đích nỗ lực phân bất khai đích. Dĩ tự thị thuyết, tại giảng thanh chân

không gian sở tại của chư vị; nếu chư vị không thanh trừ chúng, thì chúng không chỉ bức hại chư vị, ức chế chư vị, mà chúng còn bức hại các học viên khác, các đệ tử Đại Pháp khác. Như mọi người đã biết, sự bức hại mà các đệ tử Đại Pháp tại Trung Quốc đang gặp phải đã nghiêm trọng [quá] đủ rồi, do đó mỗi học viên đều cần phải thật sự thanh tịnh mà nhận thức ra trách nhiệm của bản thân mình, khi phát chính niệm thì tâm thực sự tĩnh lại được, thật sự có được tác dụng phát chính niệm; do đó đây là việc cực kỳ then chốt, việc cực kỳ trọng yếu. Nếu như mỗi học viên đều có thể thực hiện được điểm này thì khi ấy, tôi nói với mọi người rằng, vào 5 phút đồng thời phát chính niệm ấy, tà ác nội trong tam giới sẽ vĩnh viễn không tồn tại lại nữa. Nó trọng yếu như thế. Tuy nhiên từ khi chư vị phát chính niệm đến nay đã rất lâu rồi, tà ác bị thanh trừ thực sự cũng tương đối nhiều; từ một phương diện khác mà giảng, thì bởi vì mỗi một cá nhân đang tu luyện, đang nâng cao, đang nhận thức, [nên việc] thực hiện tốt hay xấu những sự tình trong Chính Pháp có quan hệ trực tiếp đến [việc] tu luyện của bản thân, có quan hệ trực tiếp đến việc nâng cao tầng của bản thân; do vậy Sư phụ cũng không thể yêu cầu quá nhiều ở mọi người; tôi chỉ nói cho mọi người về tính trọng yếu của nó. Người ta mong nghĩ tu đến trình độ nào, người ta mong nghĩ đạt đến cảnh giới nào, thì đó là việc của cá nhân; Sư phụ chỉ có thể nói cho chư vị về tính trọng yếu của phát chính niệm.

Còn một vấn đề nữa; chúng ta từ 20 tháng Bảy, 1999 liên tục không ngừng chịu những bách hại cho đến nay, đã có thể làm cho con người toàn thế giới đều nhận rõ được Pháp Luân Công là gì, đều biết rằng chúng ta là tốt; bất kể là chính phủ các nước, nhân dân, kể cả các quốc gia có quan hệ rất tốt với chính phủ Trung Quốc, thì họ đều hiểu biết thật rõ ràng rằng chúng ta là gì và tà ác bức hại Đại Pháp là gì. Nói một cách khác, [khả] năng làm được đến điểm đó, điều ấy không thể phân tách khỏi nỗ lực cộng đồng của chư vị là các đệ tử Đại Pháp. Nói một cách khác, trong khi giảng rõ chân tướng, mọi người đều có thể có trách nhiệm thực sự đối với

tướng trung, đại gia đô năng cú thiết thực địa đối Đại Pháp phụ trách, năng cú tại áp lực diện tiền kiên định chính niệm. Mỗi cá Đại Pháp đệ tử đô hữu công tác dữ gia đình, sở dĩ tại phương phương diện diện thời gian đô ngân khản đích tình huống hạ, nhất trực bả Đại Pháp bãi tại ngân trọng yếu đích địa vị khứ tố, giá thị liễu bất khởi đích. Do vu Đại Pháp đệ tử cộng đồng nỗ lực, hiện tại đích tình huống bất nhất dạng liễu, tà ác thị cô lập đích, tỵ thị tại Trung Quốc quốc nội hiện tại dã trực tiệm địa tại hình thành liễu giá dạng nhất cá xu thế, nhân môn khai thủy thanh tinh. Đại gia tri đạo, 99 niên 7.20 Trung Quốc quốc nội đương sơ đích bách hại ná thị ngân nghiêm trọng đích, một hữu nhân cảm thuyết nhất cú công chính đích thoại, khả thị hiện tại Pháp Luân Công học viên cảm trào đảo bách hại đích trực tiếp trách nhiệm nhân, cảm trực tiếp trào các cấp nhân vật, nhĩ bách hại ngã, ngã trào đảo nhĩ cáo tố nhĩ chân tướng, thậm chí Đại Pháp đệ tử tại ngân đại đích địa khu, tại ngân đa đích địa khu, bả giá cá Pháp Chính đặc xác thực thị ngân khả quan. Tỵ thị thuyết chính cá đích hình thức đô tại biến hoá, nhân môn đô tại tri đạo giá trường tà ác bách hại đích chân tướng. Ná ma dã tỵ thị thuyết a, giảng thanh chân tướng giá điều sự tình thị phi thường trọng yếu đích, mỗi cá học viên đô yếu trọng thị giá cá vấn đề. Ngã cáo tố đại gia, trừ liễu nhĩ cá nhân đích tu luyện chi ngoại, đương tiền tối đại đích sự tình tỵ thị giảng thanh chân tướng, nhân vi tha tại trực tiếp địa phổ độ chúng sinh, tha trực tiếp địa tại vãn cứu trước tương lai đích nhân, đồng thời tha thể hiện xuất Đại Pháp hoà Đại Pháp đệ tử đích vĩ đại—tại giá dạng gian khổ đích hoàn cảnh hạ, nhĩ môn hài tại cứu độ trước chúng sinh.

Hiện tại đích nhân dã ngân nan độ, ngã hữu đích thời hậu tại cân nhĩ môn khai ngoan tiểu dã tại giảng, nhĩ cân tha giảng liễu Đại Pháp hảo, giảng liễu bán thiên, tha thuyết, “Thị, Đại Pháp hảo, ngã tri đạo, dẫn thị Cộng Sản đảng cấp ngã tiền, ngã dã bất phản đối.” Tha ngôn ngoại ý ni, nhĩ hảo, ngã dã bất phản đối Cộng Sản đảng. Giá thị tà ác bách hại Đại Pháp thời đích tuyên truyền tạo thành đích, thị quán dụng đích khi biến thế

Đại Pháp, có thể đối mặt trước áp lực mà vững vàng chính niệm. Mỗi một cá nhân đệ tử Đại Pháp đều có công tác và gia đình, do vậy, về các phương diện thời gian thì đều là những tình huống rất hạn hẹp [thời gian], vẫn liên tục đặt Đại Pháp vào địa vị rất trọng yếu mà thực thi; điều ấy thật suất sắc. Nhờ có nỗ lực của cộng đồng các đệ tử Đại Pháp, mà tình huống hiện tại đã khác rồi, tà ác bị cô lập, chính ngay trong nước Trung Quốc hiện nay đã đang dần dần hình thành một xu thế: người ta bắt đầu tỉnh ngộ ra. Như mọi người đã biết, từ 20 tháng Bảy, 1999 khi mới bắt đầu trong nước Trung Quốc sự bức hại là rất nghiêm trọng, không có ai dám nói một câu công lý; tuy nhiên các học viên Pháp Luân Công hiện nay lại dám tìm đến những người có trách nhiệm trực tiếp đến sự bức hại và dám trực tiếp tìm đến những nhân vật các cấp—các ông bức hại tôi, thì tôi tìm đến các ông để nói cho các ông biết về chân tướng—thậm chí các đệ tử Đại Pháp trên một khu vực rất lớn, tại rất nhiều khu vực khác nhau đã làm việc Pháp Chính này rất khả quan. Nói một cách khác, hình thức toàn bộ nói chung đã biến đổi; người ta đều biết được chân tướng của sự bức hại tà ác này. Nói một cách khác, việc giảng rõ chân tướng là vô cùng trọng yếu; mỗi một học viên đều phải coi trọng vấn đề này. Tôi bảo mọi người rằng, ngoài việc tu luyện cá nhân của chư vị, thì hiện nay việc quan trọng nhất hiển nhiên là giảng rõ chân tướng, bởi vì nó đang phổ độ chúng sinh một cách trực tiếp, nó đang vãn cứu con người tương lai một cách trực tiếp, và đồng thời nó thể hiện sự vĩ đại của Đại Pháp và các đệ tử Đại Pháp: ngay ở trong hoàn cảnh gian khổ đến như vậy mà chư vị vẫn đang cứu độ chúng sinh.

Con người hiện tại rất khó độ; có lần khi tôi nói đùa với chư vị tôi cũng nói rằng, chư vị giảng cho họ rằng Đại Pháp là tốt, giảng cả nửa ngày, rồi họ nói: “Đồng ý, Đại Pháp là tốt, tôi hiểu rồi; tuy nhiên đảng Cộng Sản trả tiền cho tôi; tôi cũng không phản đối”. Ngụ ý họ nói rằng: ‘Các ông là tốt, và tôi cũng không phản đối đảng Cộng Sản.’ Đó là do tuyên truyền khi mà tà ác bức hại Đại Pháp đã tạo thành, đó là thủ đoạn đã quen

nhân đích thủ đoạn. Ngã môn đã một thuyết phản đối Cộng Sản đảng, thị tà tác tại nhân gian đích tông bại loại tạo dao thuyết đích “Cộng Sản đảng yếu chiến thắng Pháp Luân Công”, tha tại mê hoặc nhân, ngã môn cần bản tự bắt tham dự chính trị. Ná ma đã tự thị thuyết, ngã môn tại giảng thanh chân tướng trung hài đắc khứ phù hợp hiện đại nhân đích khẩu vị khứ độ tha, nhân vi kim thiên đích nhân ná, tha tín Thần ná cá để tuyên ngân đề, tha đích đạo đức thủy chuẩn đích để tuyên đã ngân đề, tha minh tri đạo thị hoại đích tha đô khứ cán. Đương nhiên lập, bất quản chăm ma dạng, năng độ đa thiếu độ đa thiếu, ngã môn tận lượng địa khứ giảng thanh chân tướng. Nhân vi vị lai tại nhân loại giá nhất tầng trung hài đắc hữu Pháp, hài đắc hữu giá nhất tầng đích sinh mệnh, bất năng cú đảo giá nhi tự hoàn sự liễu, nhi tha Đại Pháp tại thế gian hồng truyền quá, đối vị lai nhân loại lai giảng ung cai thị hữu phúc phận đích. Trung Quốc thụ độc hại đích nhân đối Đại Pháp đích tội thị giá trường tà ác thế lực đích bách hại tạo thành đích, bả nhân, đặc biệt thị Trung Quốc nhân, bả tha môn biến đắc tội ngân đại, trực tiếp phản đối đích vũ trụ tạo tự sinh mệnh đích Pháp, sở dĩ giá dạng đích nhân tha môn diện lâm đích tự tương thị đào thải, thị tối nguy hiểm đích, sở dĩ hiện tại chỉ yếu thanh trừ tha đầu não trung đối Đại Pháp bất hảo đích tư tưởng, tự hành. Nhĩ bất phản đối Cộng Sản đảng đã hảo, nhĩ bất phản đối thủy đã hảo, dân thị ngã cáo tố nhĩ, nhĩ biệt phản đối Đại Pháp, vì thập ma? Ngã cáo tố nhĩ chân tướng. Sở dĩ thuyết ni, hữu ta nhân, tha bất phản đối Đại Pháp, tha đã bắt thị cá hảo nhân, tha ngân khả năng tại giá trường đối Đại Pháp bách hại đích tối hậu thanh trừ trung tối khởi mã bắt bị mã thượng đào thải, ná ma bắt đào thải tha khả năng tự hội hữu hy vọng, tương lai chăm ma dạng tự khán tha tự kỷ liễu, tại Pháp Chính nhân gian đích thời hậu tự khán tha như hà liễu. Ná ma thông qua tại Đại Pháp đệ tử đích toàn lực giảng thanh chân tướng trung, hữu ngân đa nhân chân đích nhận thức đảo giá nhất thiết, chính niệm ngân túc, ná ma ngã tưởng giá ta nhân tự bắt chỉ thị nhất cá nhất ban đích nhận thức Đại Pháp đích vấn đề liễu, phản

dùng để lừa gạt con người thế gian. Chúng ta cũng đâu có nói phản đối đảng Cộng Sản; mà là kẻ bại hoại đứng đầu tà ác tại nhân gian đã nói lời gian dối rằng “Đảng Cộng Sản phải chiến thắng Pháp Luân Công.”, ông ta đang mê hoặc con người; chúng ta hoàn toàn không tham dự vào chính trị. Cũng nói một cách khác, trong khi chúng ta giảng rõ chân tướng thì cũng cần phù hợp với khẩu vị của con người hiện đại để độ họ; bởi vì con người hôm nay, mức độ tin vào Thần của họ rất thấp, mức độ chuẩn mực đạo đức của họ cũng rất thấp; họ đã biết rõ là xấu rồi mà họ vẫn cứ làm. Tất nhiên, dù sao đi nữa, hễ có thể độ được bao nhiêu thì độ bấy nhiêu; chúng ta cần gắng hết sức để giảng rõ chân tướng. Bởi vì trong tương lai ở tầng nhân loại vẫn cần có Pháp, còn cần có các sinh mệnh tại tầng này; không thể đến đó là hết; hơn nữa sau khi Đại Pháp hồng truyền tại thế gian, thì đối với nhân loại trong tương lai mà giảng thì cần có phúc phận. Tội đối với Đại Pháp của những người chịu nhận độc hại ở Trung Quốc là do thế lực tà ác bức hại tạo thành, đã làm cho con người, đặc biệt là người dân Trung Quốc, làm cho họ phạm phải tội rất lớn—trực tiếp phản đối lại Pháp tạo thành các sinh mệnh vũ trụ—do đó những người ấy sẽ phải đối mặt với sự đào thải trong tương lai, là sự nguy hiểm nhất; do vậy chỉ cần thanh trừ những tư tưởng không tốt đối với Đại Pháp trong đầu não của họ là được rồi. ‘Các vị không phản đối đảng Cộng Sản cũng vậy, các vị không phản đối ai cũng vậy, nhưng tôi nói với các vị rằng, các vị chớ phản đối Đại Pháp; vì sao? Tôi xin nói chân tướng cho các vị.’ Do vậy ví như có người, họ không phản đối Đại Pháp, họ cũng không phải là người tốt, thì trong sự thanh trừ tối hậu [những kẻ] bức hại đối với Đại Pháp họ ít nhất cũng không bị lập tức đào thải; như vậy họ có thể còn có hy vọng không bị đào thải; tương lai như thế nào là xét theo bản thân họ; vào lúc Pháp Chính nhân gian sẽ xét họ như thế nào. Như vậy thông qua việc các đệ tử Đại Pháp toàn lực giảng rõ chân tướng, có rất nhiều người thật sự nhận thức ra hết thấy điều này, chính niệm rất đầy đủ; như thế tôi nghĩ rằng những người ấy không chỉ còn là vấn đề nhận thức

quá lai tha hài khả năng khứ vi Đại Pháp khứ thuyết công đạo thoát, ná ma tha thực tế thượng dĩ kinh vi tự kỷ diện định liễu ngân hảo đích tương lai sinh mệnh đích cơ sở.

Quá khứ giảng phổ độ chúng sinh, đại gia tri đạo Thích Ca Mâu Ni Phật thời đại đã hảo a, Gia Tô thời đại đã hảo a, thậm chí vụ thị Lão Tử hoặc giả kỳ tha nhất ta lai độ nhân đích Thần, tha môn giảng đích phổ độ chúng sinh dữ ngã môn sở tổ đích sai dị ngân đại, ná thời thể thượng tối cao đích sinh mệnh tựu thị nhân, thị nhất cá phổ phổ thông thông đích thể nhân. Chân chính đích nhân tựu thị tam giới nội đích sản vật, dụng tham giới nội đích vật chất tạo thành đích. Giá dạng đích sinh mệnh dữ Thần sai biệt ngân đại, bất dụng dị lý giải cánh cao sinh mệnh, sở dĩ tha môn thậm chí đối Thần thị hại phạ đích, độ tha ná xác thực ngân nan. Sở dĩ vi thập ma Thích Ca Mâu Ni giảng La Hán Pháp, chỉ năng độ nhân đảo La Hán quả vị? Nhân tha xác thực tu bất cao. Nhi kim thiên, Đại Pháp đệ tử diện đối đích chúng sinh thị thập ma? Ngã vi thập ma thuyết Đại Pháp đệ tử vĩ đại, nhĩ môn than thượng giá vĩ đại đích thời đại, phú vu nhĩ môn đích đã thị vĩ đại đích, nhân vi nhân loại 90% đích sinh mệnh dĩ kinh từng cao tầng thượng lai đích liễu, đã tựu thị thuyết, nhân đích giá cá trương bì lý diện dĩ kinh bất thị quá khứ đích ná cá nhân liễu, nhân đích giá trương bì dĩ kinh bị ngân cao tầng thứ thượng lai đích sinh mệnh đặc liễu, chiêm cứ liễu. Hà chỉ thị nhân ná, Chính Pháp giá điều sự tình, tại thượng nhất cá địa cầu tựu dĩ kinh an bài hảo liễu, đô dĩ kinh thí nghiệm quá nhất thứ liễu. Ná ma đã tựu thị thuyết, giá điều sự tình kinh quá giá ma cửu viễn đích niên đại, đô tại hệ thống địa an bài. Ná ma đại gia tương nhất tương, nhân loại đích xã hội, ngã môn sở năng khán đảo đích giá nhất thiết năng thị ngẫu nhiên tồn tại đích ma? Thậm chí vụ mỗi cá Đại Pháp đệ tử nhất cử nhất động, nhất ngôn nhất hành, nhĩ thậm chí vụ tư khảo đích nhất cá vấn đề đô bất thị giản đơn đích. Tương lai nhĩ môn khán, đô thị án bài đặc tương đương tế mật, bất thị ngã an bài đích, thị giá ta cự đích thể lực an bài đích. Kỳ thực tha môn đã bất cảm,

thông thường về Đại Pháp, sau này họ còn có thể vì Đại Pháp mà nói những điều công lý, như thế họ thực sự đã vì bản thân mà đặt định được cơ sở sinh mệnh rất tốt trong tương lai.

Quá khứ có giảng phổ độ chúng sinh; mọi người đã biết, vào thời đại Phật Thích Ca Mâu Ni cũng vậy, vào thời đại Jesus cũng vậy, ngay cả đối với Lão Tử hoặc các Thần đã từng đến để độ con người, thì ‘phổ độ chúng sinh’ mà họ giảng khác biệt rất lớn so với điều mà chúng ta đang làm; thời ấy sinh mệnh tối cao trên thế [gian] chính là con người, là thể nhân rất phổ thông vậy. Những con người thật sự [ấy] là sản phẩm của nội giới mà tạo thành. Sinh mệnh như thế khác biệt rất lớn so với chư Thần, không dễ dàng lý giải được những sinh mệnh ở tầng cao hơn; do vậy họ thậm chí còn sợ Thần, độ họ quả thực là rất khó. Do vậy, tại sao Thích Ca Mâu Ni giảng La Hán Pháp, chỉ có thể độ con người đến quả vị La Hán? Con người thực sự tu không thể cao. Nhưng vào hôm nay, chúng sinh mà các đệ tử Đại Pháp gặp là gì? Vì sao tôi nói về sự vĩ đại của các đệ tử Đại Pháp; chư vị đã đến vào thời đại vĩ đại này, những điều giao phó cho chư vị cũng là vĩ đại; bởi vì 90% sinh mệnh nhân loại đã là từ tầng trên cao đến, nên cũng nói, trong cái da con người đã không phải là một con người [như] quá khứ nữa; cái da con người đã do những sinh mệnh đến từ tầng rất cao [chiếm] lấy, chiếm cứ rồi. Không chỉ có con người, mà cả sự việc Chính Pháp này, ở trên địa cầu lần trước đã được an bài [cẩn thận], đều đã được thí nghiệm qua một lần rồi. Nói một cách khác, sự việc này đã trải qua từ niên đại rất xa xưa, đều đã được an bài một cách có hệ thống. Như vậy mọi người thử nghĩ xem, [tại] xã hội nhân loại, hết thảy những gì chúng ta thấy được có phải là tồn tại ngẫu nhiên không? Thậm chí nhất cử nhất động, nhất ngôn nhất hành của mỗi đệ tử Đại Pháp, thậm chí đến cả vấn đề chư vị thắc mắc đều không hề đơn giản. Sau này chư vị coi [lại], đều [thấy] là đã an bài hết sức chặt chẽ; không phải là tôi an bài, [mà] là cự thể lực kia an bài. Kỳ thực họ cũng không dám, họ cũng không định huỷ đi

tha bất tướng huỷ liễu giá nhất thiết, nhân vi tha môn huỷ liễu giá nhất thiết, tha môn đã tỵ hoàn liễu, Chính Pháp giá điều sự tình chân đích bị huỷ liễu, nhất thị đã tỵ thông thông hoàn. Tha môn chỉ bất quá thị tướng yếu án chiếu tha môn sở yếu đích khứ tố, ná thị bất hành đích, đạt bất đáo yêu cầu. Đào thải đích sinh mệnh chằm ma năng tả hữu vị lai ni? Hải năng tướng yếu khiêu vị lai thập ma dạng? Tha môn chỉ bất quả tại Chính Pháp hải một đáo chi tiền đoạn thời gian lý loạn, cần thử nhi dĩ. Tha môn giác đắc tha môn thị Thần, tha môn bất trực tiếp bách hại nhân, thị thao túng trước ná ta đê linh bách hại nhân, tỵ thị giá ma cá quan hệ.

Ngã cương tài thuyết đích Đại Pháp đê tử vĩ đại thuyết, ná ma như quả nhân ngân cao tầng thứ thượng lai đích, đại gia tướng nhất tướng, nhĩ thị tại tố nhất cá phổ thông đích độ nhân đích sự ma? Bất thị a. Hữu đa thiếu vũ trụ đích Vương a, Chủ a, thậm chí vu tương đương bàng đại đích, cánh cao cấp đích sinh mệnh đô lai liễu, chuyển sinh thành nhân liễu. Khả thị chuyển sinh đáo liễu nhân giá nhi, ná tỵ xả đã bất tri đạo liễu, cần nhân nhất dạng. Đương nhiên, hiện tại đích sinh mệnh tối đại đích đặc điểm tỵ thị tỷ quá khứ đích nhân ngân thực, quá khứ đích nhân nhất thương đáo tỵ tử, kim thiên đích nhân ngân ngân thực, tỵ thị tha đích sinh mệnh bất nhất dạng liễu. Tận quản giá dạng, khả thị nhất nhập giá cá mê trung, thập ma đã bất tri đạo, tại phô thiên cái địa đích giá cá tà ác tuyên truyền trung, đã đô sử tha môn nhất dạng địa thụ đáo liễu bách hại, thậm chí vu hữu đích hải đương liễu cốt cán, bách hại Đại Pháp dữ Đại Pháp đê tử. Dẫn thị bất quản tha thị thủy, bất quản tha thị thập ma, ná phạm liễu thập ma tội tỵ thị thập ma tội, bách hại liễu Đại Pháp nhĩ thị ná nhi lai đích đô một dụng liễu. Dẫn thị phản quá lai giảng, Đại Pháp đê tử đích từ bị, năng cú sử giá ta sinh mệnh tận lượng địa đắc cứu, ná nhĩ thị tại độ phổ phổ thông thông đích nhất cá nhân ma? Như quả nhĩ độ đích thị nhất cá Chủ, nhất cá Vương, ná thị thập ma uy đức a? Như quả chân đích cứu độ liễu ngân đa nhân, ná thị thập ma uy đức a? Như quả nhất cá phổ phổ thông thông đích thường nhân, bất thị Đại Pháp đê tử,

hết thấy, bởi vì họ mà huỷ hết thấy thì họ cũng kết thúc; nếu Chính Pháp này mà thật sự bị huỷ thì hết thấy cũng đều kết thúc hoàn toàn. Họ chẳng qua chỉ định chiếu theo chỗ mong muốn của mình mà thực thi; điều ấy không được, không đạt yêu cầu. Những sinh mệnh [cần] bị đào thải hỏi có thể tác động đến tương lai được không? Còn có thể mong muốn rằng tương lai sẽ ra sao hay không? Họ chẳng qua chỉ tại lúc Chính Pháp chưa đến mà làm loạn; đó là như vậy. Họ cho rằng họ là Thần, họ không trực tiếp bức hại con người, mà là thao túng những linh [thể] tầng thấp bức hại con người; chính là quan hệ ấy.

Điều tôi vừa giảng về sự vĩ đại của các đê tử Đại Pháp là để nói rằng, nếu như con người đến từ tầng rất cao, mọi người thử nghĩ xem, chư vị đang làm là việc độ nhân thông thường có phải không? Không phải. Có rất nhiều Vương, Chủ của các vũ trụ, thậm chí đến các sinh mệnh cao cấp hơn, rất to lớn đều đã đến, [đã] chuyển sinh thành người. Có thể sau khi chuyển sinh đến con người, thì không còn [nhớ] biết được gì nữa, [họ] cũng giống như con người. Tất nhiên, đặc điểm lớn nhất của những sinh mệnh [ấy] chính là cứng chắc hơn con người quá khứ; con người trong quá khứ dễ bị thương là chết thối; nhưng sinh mệnh của họ không như vậy. Mặc dầu vậy, một khi đã nhập vào cõi mê này, thì cũng không còn biết gì nữa; tại lúc tuyên truyền tà ác phô thiên cái địa này, cũng đều làm họ chịu nhận bức hại, thậm chí trong đó có một số [vị] còn làm cốt cán, và bức hại Đại Pháp và đê tử Đại Pháp. Dẫn rằng họ là ai đi nữa, dẫn rằng họ là gì đi nữa, dễ phạm tội nào thì tức là [có] tội ấy rồi; đã bức hại Đại Pháp thì ông từ đâu đến cũng không dùng được. Tuy nhiên nói một cách khác, từ bi của đê tử Đại Pháp có thể cứu được những sinh mệnh ấy hết mức có thể, đó có phải là chư vị đang độ những cá nhất hoàn toàn bình thường không? Nếu [người] chư vị độ là một Chủ, một Vương, thì đó là uy đức gì? Nếu thật sự cứu độ được rất nhiều người, thì đó là uy đức gì? Nếu như một cá nhân hết sức bình thường, không phải là đê tử Đại Pháp, mà nói với một người khác, rằng ông không nên bức hại

cáo tố lãnh ngoại nhất cá thường nhân, nhĩ bất yếu bách hại Pháp Luân Công, Pháp Luân Công chăm ma hảo chăm ma hảo, từng thử dĩ hậu giá cá nhân chân đích bất bách hại Pháp Luân Công liễu, vấn hồi liễu ảnh hưởng hậu tựu ngân khả năng tiến nhập đáo vị lai, ná ma tại Pháp Chính thể gian trung, tha hài khả năng đắc Pháp, nhân vi tha đích sinh mệnh lai đích cao, tha tu đắc dã hội khoái, tha đích viên mãn thị dữ đương sơ cáo tố tha chân tướng đích ná cá nhân hữu trực tiếp quan hệ đích. Tựu thị ná cá phổ phổ thông thông đích thường nhân, ngã tưởng đô đắc viên mãn, thị bất thị giá cá đạo lý? Ná ma hà huống ngã môn Đại Pháp đệ tử tại giảng thanh chân tướng trung giá dạng đại diện tích địa tại cứu nhân ni? Sở dĩ giá điều sự tình tựu thị tương đương địa vĩ đại, thường nhân thủy dã bất tri đạo ná trương nhân bị đích bối hậu thị thủy. Sở dĩ nhất định yếu trọng thị khởi lai giá ta sự, nhất định yếu bả giá ta sự tố hảo. Giảng thanh chân tướng thị đương tiền ngã môn yếu tố đích sự tình. Đại diện tích địa tố, dụng nhĩ môn năng lợi dụng đích nhất thiết trí huệ khứ tố, chỉ yếu năng cứu độ thể nhân tựu khứ tố. Vô luận nhĩ thị khứ yết lộ tà ác dã hảo a, thải thủ các chủng đa phương diện đích hình thức a, trực tiếp đích, gián tiếp đích, hoặc giả thị từng trắc diện đích, chỉ yếu năng cú nhượng nhân năng nhận thức giá trường bách hại, tựu thị tại độ tha, tựu thị liễu bất khởi.

Ngã tưởng ni, tựu giảng giá ma tam điều sự. Nhất cá thị đại gia học Pháp đích vấn đề, nhất cá thị phát chính niệm đích sự, tái hữu ni tựu thị giảng thanh chân tướng giá điều sự tình thị cực kỳ trọng yếu đích. Thực tế thượng giá vĩ đại đích nhất thiết đô thị nhĩ môn dĩ kinh tẩu quá lai đích, nhĩ môn dĩ kinh kiến lập liễu giá dạng đích uy đức, dẫn thị, yếu tố đắc cánh hảo, nhi thả yếu kế tục hạ khứ, trực đáo bả tà ác triệt để trừ tận. Sử toàn thể giới đích nhân, toàn Trung Quốc đích nhân đô nhận thức giá trường tà ác đích thời hậu, ná tà ác hài năng khởi tác dụng ma? Tha tựu khoả liễu. Ngã môn một hữu đối thập ma chính quyền cảm hứng thú, ngã môn dã một tướng khứ đã đảo nhĩ Cộng Sản đảng, thị tà ác tại thể thượng đích tổng bại

Pháp Luân Công, rằng Pháp Luân Công tốt như thể như thể; từ đó về sau vị kia thật sự không bức hại Pháp Luân Công nữa, sau khi vấn hồi những ảnh hưởng rồi thì rất có khả năng tiến nhập sang tương lai, đó là khi Pháp Chính nhân gian, vị này còn có thể đắc Pháp; bởi vì vị ấy là sinh mệnh đến từ [tầng] cao, nên vị ấy sẽ tu được rất nhanh; và sự viên mãn của vị này như thể là có quan hệ trực tiếp đến cá nhân ban đầu đã bảo cho ông ta chân tướng. Như vậy đối với cá nhân hết sức bình thường kia, tôi nghĩ rằng cũng đắc viên mãn, đó có phải là đạo lý không? Huống nữa đây chúng ta là đệ tử Đại Pháp khi giảng rõ chân tướng đang độ nhân trên một diện rộng thì sao? Do vậy sự việc này cũng hết sức vĩ đại; [ở] một người thường thì không biết được bên trong lớp da con người ấy là ai. Do đó nhất định phải coi trọng việc này, nhất định phải làm việc này cho tốt. Giảng rõ chân tướng là việc mà hiện nay chúng ta cần phải thực hiện. Thực hiện trên một diện rộng, dùng hết thủy trí huệ của chư vị có thể dùng mà thực hiện; chỉ cần có thể cứu độ thể nhân thì thực hiện thôi. Bất kể chư vị đi vạch trần tà ác cũng vậy, dùng các hình thức phương diện cũng khác cũng vậy, trực tiếp hay gián tiếp hay từ các khía cạnh biên cũng vậy, chỉ cần có thể làm cho con người có thể nhận thức ra sự bức hại này, thì chính là đang độ họ, chính là rất suất sắc.

Tôi nghĩ rằng là giảng ba việc như vậy. Một là vấn đề mọi người học Pháp, một là việc phát chính niệm, và một nữa chính là việc giảng rõ chân tướng là cực kỳ trọng yếu. Trên thực tế hết thủy những điều vĩ đại ấy chư vị đều đã vượt qua; chư vị đã kiến lập được uy đức như thế; tuy nhiên, cần thực hiện tốt hơn nữa; ngoài ra cần tiếp tục, cho đến khi tà ác bị triệt để tận trừ. Đến thời mà con người trên toàn thế giới, toàn nhân dân Trung Quốc đều nhận ra sự bức hại này, thì tà ác kia còn tác dụng không? Chúng sẽ sụp đổ thôi. Chúng ta không có hứng thú gì đến quyền lực chính trị nào hết, chúng ta cũng không nghĩ gì đến việc đã đảo đảng Cộng Sản; ấy là kẻ bại hoại đứng đầu tà ác ở thể gian đang lợi dụng đảng Cộng Sản trong sự

loại lợi dụng Cộng Sản đảng tại giá trường bách hại trung bả Cộng Sản đảng tự kỷ đã đảo lộn, hỏi đầu khán nhất khán bất thị ma? Bất thị ngã môn tại đã, thị tha tự kỷ bả tự kỷ đã đảo đích. Tha lợi dụng trước Cộng Sản đảng, lợi dụng trước quốc gia, lợi dụng trước chính phủ tại bách hại Pháp Luân Công. Giá nhất điểm, Thần thị bất doãn hứa đích. Nhĩ thuyết Cộng Sản đảng yếu chiến thắng Pháp Luân Công, ná Thần chằm ma năng cán ni? Giá Cộng Sản đảng chằm ma năng chiến thắng vũ trụ đích Pháp ni? Nhĩ yếu cân tha đấu, ná nhĩ tự tất khoa, thị bất thị giá cá đạo lý? Chỉ thị hiện tại cự đích tà ác thế lực nhận vi Đại Pháp đệ tử hài một hữu hoàn toàn đoạn luyện thành thực, hài yếu kế tục đoạn luyện, hài đặc duy trì tà ác. Đương nhiên lập, cự thế lực yếu giá dạng tổ ngã căn bản tự bất thừa nhận giá ta. Tha giá dạng tổ đã khấp khấp tại ngã Chính Pháp hài một hữu áo chi tiên tha năng cú biểu hiện, bất nhiên đích thoại, Pháp Chính nhân gian thời thị bình tĩnh đích, một hữu giá trường tà ác, nhân môn đô tại học Pháp, nhân loại đạo đức tại hồi thăng, Chính Pháp chi thế quá lai liễu đã thị bình tĩnh đích.

Ngã tự giảng giá ma đa. Nhĩ môn khẳng định hữu ngân đa vấn đề, ngã tướng, thông qua học Pháp ni, nhĩ môn đã đô năng cú giải quyết. Ngân đa cụ thể vấn đề, nhĩ môn chỉ yếu khứ học Pháp, đã đô năng giải quyết; đồng thời nhĩ môn yếu chú ý nhất cá vấn đề, nhĩ môn thị Đại Pháp đệ tử, bán áo sự tình đô trao tự kỷ, bảo chứng ngân đa thị nhĩ tự kỷ đích vấn đề, vô luận nhĩ tướng bất tướng khứ khảo lự tự kỷ, vô luận nhĩ tướng áo hoà một tướng áo. Tương lai nhĩ môn khán áo chân tướng đích thời hậu nhĩ môn hội phát hiện, ná nhất thiết đô thị hữu nguyên nhân đích. Đại Pháp đệ tử hỗ tương chi gian vi liễu hồng Pháp, Chính Pháp đích sự tình kinh thường hữu nhất ta tranh luận, ngã tướng giá đô thị chính thường đích, dân thị ni, tranh luận bất hưu, cương trì bất hạ, ná tự thị hữu vấn đề. Vi thập ma? Bảo chứng tự thị nhĩ một hữu khứ tướng tự kỷ. Tranh luận thị chính thường đích, tranh luận bất hưu, cương trì bất hạ, ảnh hưởng liễu Đại Pháp công tác, ná tự bất chính thường. Nhĩ

việc bức hại này mà làm đảng Cộng Sản tự đã đảo bản thân thôi; hãy quay đầu lại nhìn xem đúng vậy không? Không phải chúng ra đang đã, mà là nó đang tự đã đảo bản thân vậy. Nó đang lợi dụng đảng Cộng Sản, đang lợi dụng quốc gia, đang lợi dụng chính phủ để bức hại Pháp Luân Công. Điểm này chư Thần không cho phép. Ông nói rằng ‘đảng Cộng Sản phải chiến thắng Pháp Luân Công’, hỏi chư Thần có thể làm gì đây? Đảng Cộng Sản kia làm sao có thể chiến thắng Pháp vũ trụ được? Nếu ông mà đấu với nó, thì ông sẽ tất yếu sụp đổ; đạo lý là như vậy phải không? Chỉ là hiện nay cự thế lực tà ác nhìn nhận rằng các đệ tử Đại Pháp còn chưa rèn luyện được thành thực hoàn toàn, còn cần tiếp tục rèn luyện, còn cần duy trì tà ác. Tất nhiên, cự thế lực muốn làm như thế, tôi hoàn toàn không thừa nhận những điều ấy. Họ làm như thế cũng đúng vào lúc mà Chính Pháp của tôi chưa đến, họ mới có thể biểu hiện; còn không thì thời Pháp Chính nhân gian sẽ thật bình tĩnh; không có cảnh tà ác này, thì người ta đều đang học Pháp, đạo đức nhân loại sẽ nâng lên trở lại; khi cái thế của Chính Pháp đến thì cũng sẽ bình tĩnh.

Tôi giảng vậy thôi. Chư vị chắc chắn có rất nhiều vấn đề; tôi nghĩ rằng, thông qua việc học Pháp, chư vị đều có thể giải quyết [chúng]. Rất nhiều vấn đề cụ thể, chư vị chỉ cần học Pháp, cũng đều có thể giải quyết; đồng thời chư vị cũng chú ý một vấn đề, chư vị là đệ tử Đại Pháp, gặp phải điều gì đều phải tìm ở bản thân, bảo đảm rất nhiều là do vấn đề của bản thân chư vị, bất kể chư vị có muốn cân nhắc về bản thân hay không, bất kể là chư vị đã nghĩ đến hay chưa. Tương lai khi chư vị thấy được chân tướng chư vị sẽ phát hiện rằng, hết thấy mọi thứ đều có nguyên nhân. Đệ tử Đại Pháp khi giúp nhau hồng Pháp, làm các việc Chính Pháp thường hay có tranh luận; tôi nghĩ rằng đó là bình thường; tuy nhiên, tranh luận không ngừng nghỉ, cứng nhắc không hạ, thì đó là có vấn đề. Vì sao? Đảm bảo là chư vị chưa có nghĩ về bản thân. Tranh luận là bình thường; [nhưng] tranh luận không nghỉ, cứng nhắc không hạ, làm ảnh hưởng đến công tác Đại Pháp, thì đó không phải bình thường. Chư vị

bất tín nhĩ môn tự khứ tướng nhất tướng, khứ khán nhất khán. Ngã môn mỗi cá phụ trách nhân, đặc biệt thị yếu chú trọng học Pháp. Phụ trách nhân vô luận kiên trách đích công tác hữu đa đại, đa liễu bất khởi, dã bất năng vong liễu tu tự kỷ. Nhĩ tổ đích công tác tái đa, nhĩ ung cai thị Đại Pháp đệ tử tại tổ Đại Pháp đích công tác, nhi bất thị thường nhân tại tổ Đại Pháp đích công tác, sở dĩ nhất định yếu học Pháp. Phụ trách nhân thực tế thượng dã thị phổ thông đệ tử. Mỗi cá nhân, vô luận tổ thập ma, đô yếu bả tự kỷ bãi tại đệ tử đương trung, nhất định yếu bả tự kỷ bãi tại đệ tử đương trung. Giá bộ Đại Pháp chỉ hữu ngã giá nhất cá Sư phụ, Đại Pháp bản thân một hữu phụ trách nhân. Nhĩ môn chỉ thị tại Chính Pháp trung, tại phản bách hại trung, giá chủng hình thực đích phụ trách nhân. Đại Pháp một hữu phụ trách nhân, mỗi cá nhân đô thị tu luyện đệ tử. Thiên vạn chú ý giá ta sự.

Ngã tự giảng giá ma đa. Chiếm dụng đại gia thời gian liễu a.

Lý Hồng Chí
2001 niên 12 nguyệt 29 nhật

không tin thì chur vị thử nghĩ xem, coi lại xem. Mỗi người phụ trách chúng ta, đặc biệt lại càng phải chú ý học Pháp. Người phụ trách đầu công tác đảm đương lớn đến đâu, suất sắc đến mấy, cũng không thể được quên đi việc tự tu. Công tác chur vị làm dù nhiều đến mấy, chur vị cũng cần phải là đệ tử Đại Pháp đang làm công tác Đại Pháp, chứ không phải là người thường làm công tác Đại Pháp; do đó nhất định phải học Pháp. Người phụ trách trên thực tế cũng là đệ tử hết sức bình thường. Mỗi cá nhân, bất kể là làm gì, đều cần phải xếp bản thân vào giữa các đệ tử, nhất định phải đặt bản thân vào giữa các đệ tử. Đại Pháp này chỉ có tôi là Sư phụ; bản thân Đại Pháp không có ‘người phụ trách’. Chur vị chỉ có hình thức là người phụ trách trong khi Chính Pháp, khi phản [đối] bức hại. Đại Pháp không có ‘người phụ trách’, mỗi cá nhân đều là đệ tử tu luyện. Hết sức chú ý điều này.

Tôi chỉ giảng đến vậy thôi. [Tôi] dùng thì giờ của mọi người vậy thôi.

Lý Hồng Chí
29 tháng Chạp, 2001

Chú thích của người dịch.

Nguyên tác tiếng Hán: http://www.falundafa.org/book/chigb/jw_63.htm

Bản dịch này có thể được chỉnh sửa trong tương lai. Dịch lần đầu ngày 20-1-2002.

- *Tâm đắc thể hội*: điều mình tâm đắc, đã trải qua; kinh nghiệm.
- *Vô không bất nhập, vô sở bất tại*: không lỗ nào là không len vào, không chỗ nào là không có.
- *Phô thiên cái địa*: trải khắp trời che đầy đất; trải rộng khắp trời đất.
- *Thanh tinh*: tinh táo, sáng suốt.
- *Lập thể*: ba chiều (không gian).
- *Dĩ Pháp vi Sư*: lấy Pháp làm thầy.
- *Duy hộ Pháp*: duy trì bảo hộ Pháp.
- *Hồng đại*: to lớn tràn ngập.
- *Hồng lưu*: dòng chảy lớn mạnh tràn ngập. *Chính Pháp hồng lưu*: dòng chảy lớn của Chính Pháp.
- *Lập chương*: dựng bàn tay, đặt bàn tay, tên một thể tay phát chính niệm. Như vậy có 2 nghĩa: (i) nói về thể tay lập chương, một thể tay cụ thể; (ii) nói về các thể tay có hình thức dựng tay lên nói chung, trong đó thể tay lập chương chỉ là một trong số đó, ngụ ý là nói cả về hai thể tay phát chính niệm là lập chương và đại liên hoa chương.
- *Nhất cử nhất động, nhất ngôn nhất hành*: từng cử chỉ động tác, từng lời nói hành động.